

Katkılarıyla

idrak

Kültür, Sanat ve Edebiyat Dergisi | Sayı: 15 | Nisan 2017

“gün olur, asra bedel”

gün olur, asra bedel

İçimizde yeşeren zehirli sarmaşıkları, tek yumruk olarak budayabileceğimizi öğrendik. Milletimizin ve devletimizin bekasının bütün fikir ayrılıklarımızın üstünde olduğunu anladık. Bu varlık yokluk sürecinde, darbe girişimine karşı cansiperane mücadele veren yalnız güvenlik güçlerimiz değil, medya, siyaset ve sivil toplum da başarılı bir duruş sergiledi. Bu duruşu bilince çevirmek, muhasebe yapmamız gereken konuları atlamamak ve bir musibetten hayrı doğurmak, aydınlığın چراغını yakmak demek.

Bir günde bin yıllık acı...

Bir günde bin yıllık acı saplanmıştı yüreğimize. Ülkemizi karanlık kuyulara çekmek isteyen karanlık yüzlü hainler kabus gibi çökmüştü 15 Temmuz akşamı üstümüze. Asra bedel bir gün yaşadık.

Milletimize yedi düvelin yapamadığı bir hayasızlığı, bu karanlık yüzlü hainler yapmıştı. Atılan her bomba seksen milyonun yüreğinde patlamış; sıkılan her kurşun milletimizin ortak geleceği olan umut ve demokrasimizi hedef almıştı.

15 Temmuz gecesi tarihimizde bir dönüm noktasıydı. Bu kâbus gecesi milletimiz bir varlık yokluk mücadelesi verdi, şükür ki , bu mücadeleden yüzünün akıyla çıktı. Tuzak kuranların tuzağını başlarına geçirdi. Karşılarında iman ehli delikanlıları, anaları, bacıları gören sefil ruhların dizlerinin bağı çözüldü. İhanet, bu sefer din maskesiyle çıkmıştı karşımıza. “Ne yapsalar boş” göklerden gelen bir karar vardı ve bu kararı değiştiremeyeceklerdi. Bu kutlu yürüyüşü durduramayacaklardı.

Atalarımız “At sahibine göre kişner.” derler. Tarih boyunca milletimiz yiğit ve cesur yöneticileri, liderleri buldukları zaman bütün engelleri aşarak destanlar yazmıştır. Sayın Cumhurbaşkanımızın davetiyle, meydanları dolduran milletimiz de kendini kurşunların önüne atarak, tankların altına yatarak ihanete geçit vermedi. Bu ihanet girişimi, milletin kendi iradesine sahip çıkışını da bütün dünyaya göstermesine vesile oldu.

Tarihimiz birse talihimiz de bir!

Hepimiz bu cennet vatanın korku tanımaz neferleriyiz. Başka bir vatanımız yok. Bütün şer emellere rağmen aydınlık bir geleceği birlikte inşa edeceğiz. Milletimiz, bir araya geldiğinde önünde hiçbir güç duramaz.

Söğüt'ten ses verdi Osman Gazi! Yunus Emre duaya durdu. Çanakkale Uyandı, hafıza dirildi. Bilinç canlandı. Sesler duyduk

Dumlupınar'dan, Sakarya'dan! Hesap tersine döndü. Bir kez daha bozuldu tuzak. Millet ezanla dirildi, düşmedi bayrak! Mehmet Akif dile geldi: “*Âsım'ın nesli diyordum ya nesilmiş gerçek /İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmeyecek!*” Ebrehe'nin fillerine karşı şahlanan milletimiz akın akın uçan ebabiller gibi gövdesini “hayasızca akınlara” “siper” ediyor, “Kızdı mı cehennem, sevdi mi cennet” olan yüreğiyle bir kez daha yeni destanlar yazıyordu.

Dün Çanakkale, Kurtuluş Savaşı kahramanları, bugün 15 Temmuz işgal hareketini önleyen kahramanlar. Kazan , Kızılay, Külliye bir direniş hattı; Çengelköy, Saraçhane, Köprü bir direniş hattı... Şehitler... Şehitler... Erol Olçok, Abdullah Tayyip Olçok, Ömer Halisdemir, Halil Kantarcı, Ümit Çoban, Yağın Aran, Murat Akdemir, Mustafa Direkli, Ramazan Konuş, Mustafa Canbaz, Serhat Önder, Yasin Yılmaz, Ayşe Aykaz, Barış Efe, Mehmet Oruç... Tüm vatan direniş hattı...

Tarih bunu böyle yazacak. Anaların yurdu Anadolu, yiğitler harmanı. İrfanla mayalanmış bu toprak, bir kez daha dağıttı karanlığı. Maskeli ihanet, milletten yediği tokatla hiçliğe mahkum edildi. Millî vicdanda ebediyen hüküm giydi.

Epey zaman geçti 15 Temmuz'uz üstünden. Pek çok şey söylendi. Pek çok bilinmeyen çıktı ortaya. Biz de 15 Temmuz ve yaşadıklarımıza bir kez daha kalemimizle şahitlik edelim, şehit ve gazilerimize saygımızın bir gereği “ istiklal ve istikbal mücadelesi”ni özel bir sayı ile ebedileştirmek istedik. Canları ve kanlarıyla tarih yapanlara adıyoruz dergimizi vefamızın bir nişanesi olarak. Ve bu yazıları birer şahitlik olarak sunuyoruz.

Şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyoruz. Ya Rabbi onları Bedr'in Aslanlarının safına kat, cennetinle mükâfatlandır! Efendimize komşu kıl! Gazilerimize minnettarız; bu büyük davranışımızın ecrini ancak ebedî âlemde alacaklarınız karşılayabilir. Sizin için ne yapsak az!

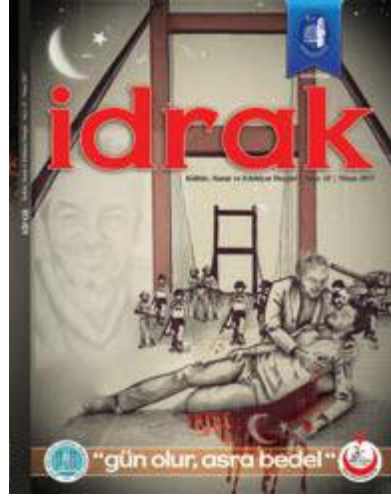
Allah, milletimizin huzurunu hedef alan, iradesini yok sayan ve onu perişan bir duruma düşürmek isteyen haince pusulardan, hayasızca girişimlerden aziz milletimizi korusun! Milletimize böyle bir kâbusu bir daha yaşatmasın! Amin.

*

Dergimize katkılarından dolayı Belediye Başkanımız Sayın Muzaffer Külçü'ye, yazılarıyla dergimize katkıda bulunan akademisyen, öğretmen ve öğrencilerimize teşekkür ederiz.

Yeni sayılarda buluşmak umuduyla...

Kerim ÇIRAKOĞLU
T. Dili ve Ed. Öğrt.

İmtiyaz Sahibi
Bekir TOKGÖZ
Okul Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni
Kerim ÇIRAKOĞLU
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Yayın Kurulu
Mustafa AKTAŞ (Müdür Yrd.)
Mustafa GERÇEKÇİOĞLU (T.D. ve Ed. Öğrt.)
Bahri Doğan GÜNGÖR (T.D. ve Ed. Öğrt.)
Tarık KASATURA (Meslek Dersleri Öğrt.)

Kapak Resmi
Saliha Seyhan
A-12-E

Yönetim Yeri
Çorum Anadolu İmam Hatip Lisesi
Üçtutlar Mahallesi Albayrak Caddesi
No: 43 19030 ÇORUM

0364 270 13 09
0364 270 13 10
0364 270 12 10
0364 226 73 54 (Fax)

Web Adresi
www.corumaihl.meb.k12.tr

e-posta Adresi
corumihl@gmail.com

Tasarım
BirMedya
Yeni Yol Mah. 12. Gazi Sk. No:9/13 ÇORUM
0 364 225 66 64

Baskı
Ankara Okulu Basım Yayın Ltd Şti.
İstanbul Cad. No:48/81 İskitler - ANKARA
Tel : 0 312 341 06 90

* Dergimizde yayımlanan yazıların sorumluluğu yazara aittir.

52

**HER KARANLIK
BİR AYDINLIK BESLER
İÇİNDE**

4-11

**DİRENİŞTEN DİRİLİŞE
15 TEMMUZ**

12-15

**ESARETİN KARANLIĞINDAN
DİRİLİŞİN AYDINLIĞINA**

17-26

EROL OLÇOK

Röportaj

27-32

Gönüldeki Erol Olçok

58-59

BİR HİLAL UĞRUNA!..

66-73

**15 Temmuzun
Kadın Kahramanları**

74-75

**İçimizdeki
Kahramanlar**

81-96

BİZDEN HABERLER

16 ..... 15 Temmuz / Hakka İnanmak

34 ..... Şeytanın Kandıramadığı Adam
Şehit Erol Olçok

36 ..... Bengisu Bengisu Kayna ve Çağla

37 ..... Erol Olçok Denince

38 ..... Öğrencim Erol Olçok

40 ..... Çorum'dan Bir Özel İnsan, Erol Olçok

42 ..... Çorum İmam Hatip Lisesi ve
Şehit Erol Olçok

45 ..... Sevgili Erol Abi

46 ..... Kaderimiz Bir Bizim

48 ..... Eski Değil Eskimeyen Dosta!

50 ..... Merhum Erol Olçok

55 ..... Özgürlüğün Büyüttüğü Çocuk

60 ..... Kalkışma

62-65 .. Mektuplar

77 ..... 15 Temmuz

78 ..... 15 Temmuz Şehitleri Size Minnettarız

DİRENİŞTEN DİRİLİŞE 15 TEMMUZ

Fazıl Mustafa TAŞCI
Tarih Öğretmeni

15 Temmuz 2016 Cuma günü hepimiz için sıradan bir gündü. Hafta sonu planlarının yapıldığı güzel, mübarek bir gün. Nereden bilebilirdik ki, “sıradan ve güzel bir gün” dediğimiz 15 Temmuz gecesinin ülkemiz ve milletimiz için ne sancılı acılara ve ne dehşetli saldırılara gebe olduğunu?

İhanetler ve Darbeler

Tarih nice iktidar mücadelesine şahittir. Sezar'ın katlinden Hz. Osman'ın şehit edilmesine dek her zaman hırsı uğruna, yasal veya ahlâkî ilkeleri göz ardı eden, kan döken ve güç kullanan birileri her zaman olmuştur.

Şanlı tarihimiz haşmetli yöneticileri ve ulu devletleri kadar, hainleri ve darbeleriyle de zengindir. Hasan Sabbah'tan, Sadettin Köpek'e, Ali Kemal'den Fetullah Gülen'e... Kendi menfaatlerini devletin ve milletin menfaatlerinin üstünde gören, bu amaçla her türlü yalan, fitne ve cinayeti tertipleyeabilen bu insanlar, devlet düşmanlarıyla bile işbirliği yapmaktan çekinmemişlerdir.

Kişisel hırslar ve amaçlar dışında ülke içinde yer alan kimi gruplar da fırsat buldukları anda bazen Yeniçeri Ocağı, bazen İttihat ve Terakki, bazen de Türk Silahlı Kuvvetler olarak karşımıza çıkarlar. Bu darbelerle nice sultanlar, padişahlar tahttan indirilmiş, nice vezir, başbakan ve devlet

adamı idam edilmiş, hapse atılmış veya görevden alınmışlardır. Ama acının en büyüğünü ve korkunun en dehşetlisini her zaman millet yaşamış, bedel hep masum insanımıza ödetilmiştir.

Yaşadığımız Anadolu coğrafyası, tarih boyunca pek çok savaşa sahne olmuş bir bölgedir. Bu topraklara sahip olanlar dünya siyasetine yön vermiş, etkili devletler kurmuşlardır. Ancak bedelini de ödemişlerdir.

1876'dan bu yana 6'sı Osmanlı Devleti'nde, 7 si Türkiye Cumhuriyeti'nde olmak üzere 13 darbe girişimi yaşandı.

Nihayetinde Osmanlı Devleti, dünya siyasetine yön verme çabasında olan İngiltere ve Rusya'nın tezgâhları, içteki hainlerin gayretleriyle çöktü. Bugün de ABD, Almanya, İsrail gibi devletlerin de katılımıyla Osmanlı'nın mirasçısı Türkiye için aynı oyunlar oynanmaktadır.

Ülkemizde çok partili hayata geçiş sonrası iktidarların seçimle el değiştirmesi mümkünken çıkarlar ve hesaplar üzerinden askerî unsurların

darbe yaptığını görürüz. Bu darbelerin bir kısmı başarılı olmuş, bir kısmı başarısız girişimler olarak kalmıştır. 27 Mayıs, 12 Eylül, 28 Şubat darbeleri siyasi, ekonomik ve sosyal yönlerden devletin ve milletin bağrında büyük yaralar açmıştır.

15 Temmuz'dan - 16 Temmuz'a

15 Temmuz Cuma akşamı başlayan ve 16 Temmuz Cumartesi sabahına kadar süren, devletin ve milletin el ele vererek bastırıldığı askerî darbe girişiminin arkasından, dış güçlerin desteğini almış Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) çıktı. Bu girişim, 40 yıllık bir sızma ve iyi bir planlama ile başlayan, ancak beceriksizliklerinden ziyade, milletin gösterdiği kahramanca direniş karşısında başarısız olan, yakın tarihimizin en kanlı terör saldırısı olarak tarihe geçti.

Saat 22.00-23.00

Sosyal medyada bir dalgalanma oldu. Türk Silahlı Kuvvetleri içerisindeki bir grubun bir hareketlilik içinde olduğu, Boğaziçi ve Fatih Sultan Mehmet Köprülerinin bazı askerler tarafından geçişe kapatıldığı, İstanbul ve Ankara'da savaş uçaklarının alçaktan uçuş yapmaya başladıklarına yönelik paylaşımlar yapıldı.

Başbakanın "kalkışma" olarak nitelendirdiği bu durumu ilk anda zihinler algılayamadı. Kalkışma çok alışlageldik bir kelime değildi. 17-25 Aralık süreci sonrası devletle inatlaşan bir zümrenin yeni bir başkaldırısı yani bir darbe teşebbüsü olduğu çok geçmeden anlaşıldı. Darbe süreçlerinin artık geride kaldığı söylenirken 2016'nın Türkiye'sinde nasıl böyle bir şey olabilirdi?

Bir süre sonra TRT, Türksat, Türk Telekom, bazı medya kuruluşları ve belediye binaları gibi stratejik açıdan önemli noktaların da darbeci askerler tarafından ele geçirildiği bilgisi ekranlara düştü.

Saat 23.50

TRT'yi basan ve kendilerine "Yurtta Sulh Konseyi" adını veren darbeci askerler, bir spikere darbe bildirisini okuttular. Bu gelişmeleri anbean takip eden milletin aklında tek bir soru vardı. Cumhurbaşkanı nerede? Herkes onu görmek, onun sesini duymak istiyordu. Sabredemeyenlerse ellerinde bayraklarla caddelere, alanlara koştu.

Saat 00.37

Nihayet Cumhurbaşkanı ekranlarda görüldü. CNN Türk yayınına bağlanan Erdoğan, "bu yaşananların ordu içindeki bir grubun darbe girişimi olduğunu, vatandaşların darbeye karşı direnmeleri" çağrısında bulundu. Tüm vatandaşları meydanlara ve havaalanlarına davet etti.

Ölmek İçin Güzel Bir Gün

Cumhurbaşkanının çağrısının ardından insanlar evlerinden çıktılar. Meydanlara akın ettiler. Ellerde bayraklar, dillerde tekbirler; yeri göğü inlettiler. Öyle ya şimdi değilse ne zaman vatan için ölünebilirdi ki? Eşleriyle vedalaşıp "belki geri dönemem hakkını helal et" diyenler, çocuklarını da yanlarına alarak "ben sizi bugünler için yetiştirdim" diyenler, bir daha göremeyeceğini düşünerek uykusundaki bebeğini son kez öperek vedalaşanlar kendilerini dışarı attılar.

O sabah birbirini hiç tanımamış, hiç selamlaşmamış, belki de hiçbir zaman bir araya gelmeyecek insan grupları, o gece tek yürek, tek yumruk olmuştu. Hepsinin kalbi aynı duygularla vatan için, devlet için, millet için çarpıyordu. İstiklal şairinin mısraları yankılandı zihinlerde:

"Değil mi cephemizin sinesinde iman bir;
Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir;
Değil mi sinede birdir vuran yürek; yılmaz,
Cihan yıkılsa emin ol bu cephe sarsılmaz!"

Yetişin Abdülhamid'i Deviriyorlar!

Darbeciler yurdun kimi kentlerinde ama özellikle Ankara'da ve İstanbul'da sokaklara dökülen halkın üzerine en ufak bir merhamet duygusuna yer vermeden "ateşler saldılar." Kendisi bu vatanın evladı değilmiş, bu vatanın ekmeğini yememiş, suyunu içmemiş, havasını koklamamış gibi alçakça saldırdılar. Milletin parasıyla alınmış, düşmana karşı kullanılacak uçakları, tankları, helikopterleri milletin kendisine karşı kullandılar. Acımadılar, tereddüt bile etmediler. Çünkü öyle yetiştirilmişlerdi. Tapınırcasına, itaat etmeyi öğretmişti "abileri, hocaefendileri!" O kadar gözleri dönmüştü ki tankın altında ezilen, mermilerle parçalanmış bedenler onları hiç etkilemedi.

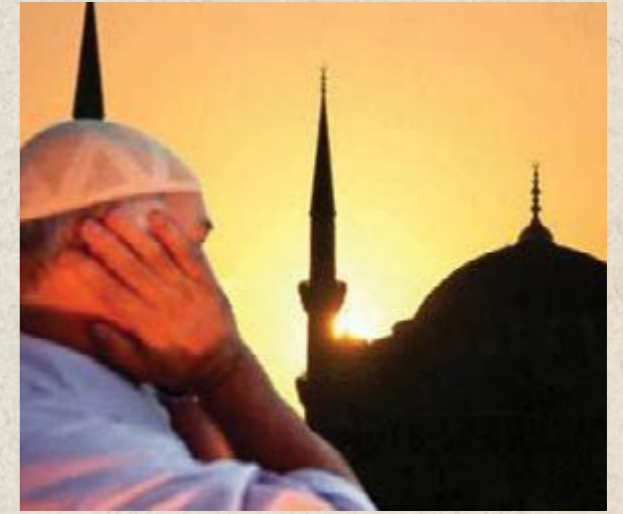
İstanbul'da bir genç "yetişin Abdülhamid'i deviriyorlar" diye haykırmaktadır. Abdülhamid'e, Menderes'e, Erbakan'a sahip çıkamayan bir millet bu kez aynı hataya düşmeyeceğini ilan etmektedir.

Saat 02.00

"Ezanları susturan darbelerden, darbeleri susturan salâlara"

Caddeler insan seli, meydanlar deniz. Minarelerden ansızın bir ses yükselir "Essalâtu vesselâmü aleyke yâ Rasulallah!" Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Mehmet Nuri Görmez'in talimatıyla tüm yurttaki salâlar okunur. Aldatılmış, oyuna getirilmiş Mehmetçik silah bırakmaya, milletse meydanlara davet edilir.

O gün kimileri hayatında eline ilk defa bayrak aldığını fark eder, utanır. Kiminin kafası "dumanlıdır" salâyı duyunca, al bayrağı görünce son kadehi yudumlayamayanlar da dışardadır. Öyle ya Allah dilerse; beş vakit namaz kılan bir "hizmet" ehlini hain, bir sarhoşu da şehit olarak yanına alır.

Saat 02.50

Milletin Meclisi'ne Bomba

Yaptıkları darbeye halkın direndiğini gören asker kıyafetli hainler, bu defa savaş uçakları ve helikopterlerle TBMM binasını vurmaya başlar. Meclis binasına dört bomba atılır, milletvekilleri ve basın mensupları sığınağa geçerler.

Saat 04.07

Herkes sesini duyduğu, darbecilere meydan okuyan Cumhurbaşkanı'nı görmek istemektedir. Daha önceki darbelerde olduğu gibi liderlerin şapkasını alıp çekileceğini, susacağını veya kaçacağını düşünen darbeci hainlerin hevesleri kursaklarında kalır. Cumhurbaşkanı Erdoğan İstanbul'a gelir. Atatürk Havalimanı'nda kendisini karşılayan kalabalığa bir konuşma yapar ve "Bu bir ayaklanma, ihanet, vatana ihanet hareketidir. Bunun bedelini çok ağır ödeyecekler" sözleriyle kararlılığını ve dik duruşunu devam ettirir.

Saat 05.02

Cumhurbaşkanlığınca, "tehlike henüz geçmiş değil. Millet sokaklarda olduğu ve vatanına sahip çıktığı müddetçe, darbeci hainler bu aziz millete diz çöktürmeyecek." şeklinde açıklama yapıldı.

Saat 06.23

Cumhurbaşkanlığı Külliyesi Vuruldu

Gözü dönmüş darbeciler, bu defa devletin merkezini hedef aldı. Cumhurbaşkanlığı külliyesi çevresinden dumanlar yükselir. İşgal yıllarında Rus'un, Rum'un Ermeni'nin yapamadığını, hatta yapmadığını bu darbeci hainler nasıl yapabilir? Milletin özenle seçilmiş, yetiştirilmiş "altın nesil" diye adlandırılmış bu çocukları; devletine, milletine kasteden katil nesle nasıl dönüşür?

Ama beklemedikleri bir direniş, beklemedikleri bir tepki tüm hesaplarını, tüm tuzaklarını bozdu. **"Onlar bir tuzak kurdular ve buna karşılık Allah da bir tuzak kurdu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır"** (Âl-i İmran Sûresi, 54)

Saat 06.42

Başarısız darbe girişimi hüsrana dönünce Boğaz Köprüsü'ndeki askerler teslim olmaya başladı. Tüm ülke rahat bir nefes aldı.

Saat 08.16

İstanbul'da uçak, metro ve vapur seferleri yeniden yapılmaya başlandı. Gece boyunca tanklarla kapatılan Boğaziçi Köprüsü trafiğe açıldı.

15 Temmuz gecesi, 16 Temmuz sabahına böyle kavuştu. Tarihte eşi benzeri olmayan bir direniş örneği ile darbe girişimi savuşturuldu. Gece elinde sopayla darbeci kovalayan insanlar, gündüz işine gücüne döndü. Sanki saatler önce tankın önüne dikilen, altına yatan onlar değildi.

“Tank nasıl durdurulur” diye her yolu deneyen, hayatında hiç binmediği bir tankla şehir turu yapan insanlar... Bu ülkenin insanları... Tıpkı Çanakkale'de ve Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi tarihimize son İstiklal Savaşı'nın kaydını düştüler.

Komutanı Zekai Aksakallı'nın **“Evladım oranın namusu sensin, makamı teslim etme”** emrini duyar duymaz öleceğini bile bile hain darbeci Semih Terzi'yi alından vuran Astsubay Ömer Halisdemir, tam 30 kurşunla şehit olur.

Oğlunun elini sıkıca kavrayan cesur babalar da vardı Erol Olçok gibi. Bilemezdi oğlu Abdullah'ın

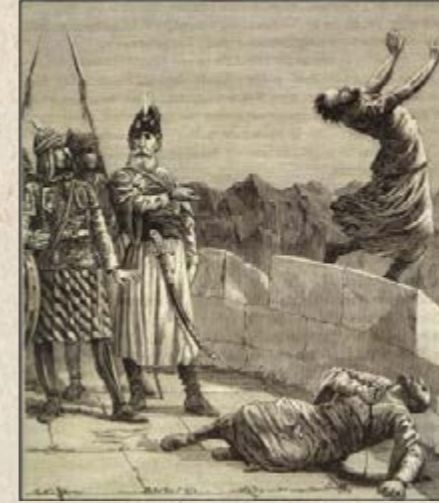
önüne kendini siper yaptığında, Abdullah'ın da payına düşen bir hain merminin olacağını. Birlikte yürüdüler sonsuzluğa, birlikte içtiler şehadet şerbetini, babalı oğullu.

“Şehit olmazsak, ahirette paçamızı zor kurtarırız” diyen Halil Kantarcı ne yere düşerken bir “ah” dedi, ne ardından onu uğurlayanların dilinden bir “of” duyuldu. Aynı düşmek üzer elbette insan olanı. Ama şehadetin onuruyla silinir o gözyaşları...

Gölbaşı Polis Özel Harekât'ta anneler vardır. Komiser Zeynep Sağır, Gülşah Güler, Demet Sezen... Yavrularını öksüz bırakıp onlar da katılırlar sonsuzluk kervanına.

Ve daha niceleri... 15 Temmuz hain darbe girişimi, ardında 248 şehit, 1.500'den fazla yaralı bıraktı. En iyilerimiz şehit oldu. En yiğitlerimiz yaralandı. Geride kalanlar ise onurlu ve kararlı bir şekilde haykırmaya devam edecek: Vatan sana canım fedâ!” Bu darbe girişimi ise diğer kalkışmalar, darbeler ve muhtıralar içinde en kanlısı ve kallesesi olarak hafızalarda kalacak ve hiçbir zaman unutulmayacak.

İhanetler ve Hainler Tarihte Hiç Eksik Olmadı!....

Hasan Sabbah

Hasan Sabbah, Büyük Selçuklu Devleti'ni yıkmak ve kendi felsefesini hâkim kılmak için gizli bir örgüt kurmuş olan medrese âlimidir.

Haşhaş vererek kendine bağladığı, sahte cennet vaadiyle tam bir fedai haline getirdiği suikastçılarla Selçukluların yıkılmasında etkili olmuştur.

Bir işaretiyle kendilerini surlardan atan bağlıları onu “Allah” olarak görüyorlardı.

Ali Kemal

Ali Kemal, İttihat ve Terakki'nin amansız düşmanıydı. Bu sebeple, gazetesi kapatıldı ve sürgüne gönderildi sonra döndü. İşgal yıllarında Peyam-ı Sabah gazetesindeki yazıları ile milli mücadeleye ve TBMM'ye karşı çıktı. İngilizlere sığınmaktan başka bir yol olmadığını şiddetle savundu. Milli mücadelenin zaferle sonrasında ise kendisini tanıyanlar tarafından linç edildi. Ali Kemal, 1903 yılında Winifred Brun ile Londra'da evlendi. Ali Kemal'in torunu Boris Johnson, 2016 yılında İngiliz Dışişleri Bakanı oldu.

Sadettin Köpek

Sadettin Köpek, Anadolu Selçuklu sultanları I. Alaeddin Keykubad ve II. Gıyaseddin Keyhüsrev dönemlerinde görev yapmış bir devlet adamıdır.

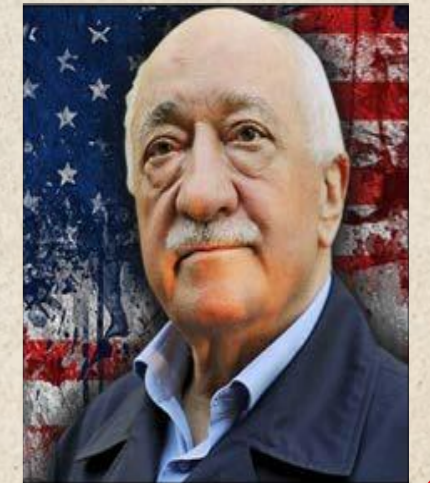
İktidarı ele geçirmek için pek çok Selçuklu devlet adamını ve komutanını yalan ve iftiralarla öldürmüş, hırsı uğruna zenginlerin malına çökmüştür. Tahta geçebilmek için sultan soyundan olmadığı halde sultanın gayrimeşru çocuğu olduğunu iddia edecek kadar alçalmış bir zavallı idi.

İsyana kalkışan Köpek, hırsının bedelini canıyla ödedi.

Fetullah Gülen

Her dönem kimliği ve amacı, tartışma konusu olan, geçmişi soru işaretleri ile dolu bir isim. 40 yıllık örgütlenme sürecini sessiz ve derinden idare ederek, orduya, emniyete ve yargıya sızarak devleti ele geçirme amacını güttü. Taraftarlarının gözünde önce mesih, sonra mehdi olarak görüldü. Kendisi hiçbir zaman böyle bir iddiada bulunmadığı gibi “değilim” de demedi. Her zaman güçlünün yanında yer alarak imkânlarını muhafaza etti ve hiç kaybetmedi. 28 Şubat sürecinde rakip gördüklerinin ezilmelerini izledi. 17-25 Aralık sürecinde amacının önünde en büyük engel olarak gördüğü Recep Tayyip Erdoğan'a kumpas kurdu. Başaramayınca 15 Temmuz 2016'da taraftarlarına verdiği talimat ile darbe girişiminde bulundu.

Korunduğu, desteklendiği ABD'nin Pensilvanya eyaletinde yaşamını sürdürmektedir.

ESARETİN KARANLIĞINDAN DIRİLİŞİN AYDINLIĞINA

Yrd. Doç. Dr. Zekeriya IŞIK
HİTÜ. Fen Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, Öğr. Üyesi

Batı'nın emperyalist temeller üzerinde yükselişi, Doğu toplumları üzerinde gayri insani, gayri medeni uygulamalara yol açmış, bütün bir insanlık sömürenler, sömürülenler ve sömürgeleştirme çabalarına direnenler şeklinde, yaşanan trajediyi açıkça ortaya koyan bir haritayla adeta kategorize edilmiştir. 19. Yüzyıl başlarından itibaren Batı'nın söz konusu emperyal emelleri Osmanlı sınırlarına kadar ulaşmış ve Devleti Aliyye tarihinde hep üstün olmakla övündüğü bir yerden Batı'dan sıkıştırılmaya başlanmıştır. İmparatorluğun bu en uzun yüzyılı ağır siyasi, askeri, ekonomik ve toplumsal krizlerle geçmiş, devlet söz konusu baskılar karşısında ağır toprak kayıpları yaşamıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nun tasfiyesine kadar geçecek olan bu sürecin özünde Osmanlıyı müstemleleştirme gayesi

yatmaktadır. I. Dünya Savaşı Osmanlı'nın tasfiyesi ile sonuçlansa da Milli Mücadele ile yeni bir Türk devletinin kurulması Batı politikalarında da ciddi değişimlere yol açmıştır. Bundan böyle Batı'nın Türkiye politikasının temelini "Doğrudan yönetemiyorsak size de yönettirmeyiz" yani sizi size bırakmayız birlikte yönetiriz mantalitesi yerleşmiştir. Türkiye Tanzimat'tan beri sürdürdü geldiği uzun tarihsel düzlemde hemen her alanda Batı menşeli önemli yenileşme hamleleri gerçekleştirdiysen otoritenin meşru zeminde ve demokratik esaslarla yeniden tanzimi konusunda pek yol kat edememiş ya da bilinçli olarak bu alan belirsizliklere terk edilmiştir. Nitekim Meşrutiyet ve Cumhuriyet süreçlerinde söz konusu otoritenin kaynağının millet olması hususunda şekilden öteye gidilememiştir.

Türkiye'ye dayatılan bu otorite krizi ve sistem sorunu Türkiye'yi siyaseten istikrarsız, ekonomik ve teknolojik olarak da dışa bağımlı hale getirmiştir. Devlet oligarşik vesayet gruplarının elinde kalırken millet ile devlet arasına aşılması güç kalın duvarlar örülmüştür. İçerden vesayete, dışardan o vesayetçi odakları besleyen dış güç odaklarına sisteme müdahaleleri için muazzam bir fırsat sunulmuştur. İşte böylesi bir ortamda toplumsal muhalefet örgütlenememiş, siyaset kurumsallaşamamış, milli iradenin seçtiği hükümetler söz konusu iç ve dış destekçileri olan vesayet odakları karşısında sürekli güçsüz, çaresiz bir duruma düşmüşlerdir. Öyle ki zaman zaman meşru yollarla elde ettikleri yönetme erkini onlarla müzakere etmek hatta paye vermek zorunda kalmışlardır. Devlet otoritesinin adeta

gasp edildiği bu çarpık sistemde ilk ciddi ve kalıcı muhalefet Demokrat Parti'nin kurulmasıyla gerçekleşmiştir. Ancak toplumsal tabanı ne kadar geniş ve halktan aldığı oy oranı ne kadar yüksek olursa olsun söz konusu parti vesayet odakları karşısında muktedir bir iktidar olamamış, başta Başvekil Adnan Menderes olmak üzere bazı bakanlar dahi canlarını kurtaramayarak darbeciler tarafından şehit edilmişlerdir.

Otorite krizi, siyasetin kurumsallaşamaması ve Türk tipi tuhaf bir parlamenter sistemin kurgulanması ile Türkiye sistemli olarak yönetilemezliğe, istikrarsızlığa dolayısıyla da nerede ise periyodik aralıklarla darbelere muhatap olmaya başlamıştır. Ne hazindir ki Türkiye'de görülen bu hadiseler bize has olmayıp Batı'nın emellerinin ulaştığı hemen her yerde çoğu zaman

da bir biriyle eş zamanlı olarak yaşanmıştır. 20 Yüzyılın başlarında Rusya, Türkiye ve İran'da görülen Batı kaynaklı müdahaleler, 19. yüzyılın sonlarında İran ve Türkiye'de bir kez daha kendisini göstermiş hatta Amerikalı üst düzey yöneticiler 12 Eylül 1980 darbesi haberini bir birleriyle "Bizim çocuklar başardılar" şeklinde paylaşmışlardır.

Batı'nın son 1.5 asırdır darbeleri emperyal çıkarlarının tosladığı hemen her ülkede ciddi bir argüman olarak kullandığı açıkça ortadadır. Türkiye'nin özellikle son 15 yılda geçirdiği siyasi ve ekonomik istikrar dönemi işte bu toslamaların en ciddilerinden birisidir. Zira Türkiye bu süreçten koalisyonlar, sosyal ve ekonomik buhranlarla yönetilemeyen bu nedenle de müdahaleye açık bir ülke konumundan hem siyasi, askeri ve ekonomik olarak güçlü hem de kadim medeniyet kodlarını bütün bir toplum olarak yeniden hatırlayacak kadar öz güveni yüksek, her türlü bağımlılığı giderek azalan bir ülke olarak çıkmıştır. Türkiye'nin özellikle Arap Baharındaki belirleyici tutumu diktatöryal rejimler altında yarı müstemleke olarak yaşayan bütün bir İslam coğrafyasında heyecan yaratmıştır. Başka bir deyişle de İslam dünyasının yerli, milli ve ümmetçi duruşu ile gönüllere yerleşen Recep Tayyip Erdoğan benzeri yönetimler ve yöneticiler talebi, Batı

açısından iki asırlık emperyalist politikalarının ve bu uğurda verdikleri büyük emeklerinin yok edilmesi olarak düşünülmüştür. İşte bu tarihi kavşakta Sayın Erdoğan radikalleşmekle ve "Radikal İslam'ı" teşvik etmekle suçlanarak iktidardan uzaklaştırılmak istenmiştir. Yerine ise dünyanın hemen her yerine açtığı okullarla ciddi bir propaganda ağı oluşturan, okullarının anlam ve mahiyetini toplumların dayanışması, dinler buluşması, dinler arası diyalog kapısının aralanması olarak sunan, sözde cemaatini ise "İlımlı İslam'ın" temsilcisi şeklinde Batı'ya takdim etmek suretiyle ciddi muhataplar edindiği anlaşılacak FETÖ iktidara taşınmak istenmiştir. Böylece yeni vesayet organı Türkiye'nin hiç alışık olmadığı bir adresten kendisini masum bir cemaat ve hizmet hareketi olarak sunan bir hizipten inşa edilmiştir.

Şu halde 15 Temmuz darbe ve işgal girişiminin bir taraftan Türkiye'nin nasıl yönetilemez, çift başlı ve hemen her türlü kurumsallaşmaya mani, toplumsal muhalefeti yani milleti bir tehdit olarak kodlayan bir sistemin iç ve dış vesayete açtığı büyük imkanların diğer taraftan ise Türkiye'nin son on on beş yıllık zaman zarfında bölgesinde ve dünyada yeniden güçlü bir aktör olarak ön plana çıkmasının yarattığı kaygı ve korkuların bir sonucu olduğu unutulmamalıdır.

15 Temmuz'u tasarlayan üst aklın, 27 Mayıs, 12 Eylül benzeri bir hayal ile ortaya çıktığını görmek güç değil. Ancak Türkiye toplumunun 2000'lerin başındaki toplum olmadığı, köprünün altından çok suların aktığını hesap edemedikleri aşikardır. Oysaki bu süreçte devlet ile millet arasındaki o kalın duvarlar yıkılmış, vatandaş resmen ve hukuken bir vatandaş olmanın erdemlerine ulaşmış, millet devletiyle kucaklaşmış ve bunun nedenli büyük bir güç ve saadet olduğunu görmüştür. 15 Temmuz'da aziz milletimizin tanklara, uçaklara namlulara meydan okuması arkasında iki temel güç vardır. Bunlardan birisi nerden geldiği ve nereye gideceği

hatırlatılan bu aziz millet Bedirleri, Uhudları, Malazgirtleri, Konstantinleri, Mohaçları kazanan şanlı mazisini şehit ve gazi dedelerini yeniden tanımış, iliklerine kadar hissetmiş bu iman ve vakar ile vatanına, ikbal ve istiklaline sahip çıkmıştır. İkincisi ise bundan böyle içerden ya da dışardan hiçbir vesayetçi güç odağının hayasızca akınlarına pabuç bırakmayacağını "Göğsünü siper ederek" açıkça göstermiştir. Bu vesile ile kadim medeniyet tarihimiz boyunca gelmiş, geçmiş bütün şehitlerimizi, 15 Temmuz şehit ve gazilerimizi minnetle, şükranla anıyorum.

“Bu vatan uğruna, tankların altına yatan kahramanların anısına”

15 TEMMUZ / HAKKA İNANMAK

Hainler azmış, darbe yapacakmış
Gerçek olamaz, ütopya, bir düş bu
Vatan topraklarını satacakmış
Tepkiliyim ben, acı bir gülüş bu.

Erollar, alpler bir oldu dizildi
Omuz omuza, boğaza süzüldü
Düşmanlar direnemedi, ezildi
Pek de imanlı, yaman bir duruş bu.

Halidemir gibi yiğidimiz var
Genç nesillere bir öğüdümüz var
Şehitlere müjde, ağıdımız var
Ne de kutlu, gönülden bir ölüş bu.

Bilaller, Hamzalar bizde hiç bitmez
Bu devran böyle gelmiş, böyle gitmez
Güzel yurdunda artık baykuş ötmez
Tam da hedefe giden bir varış bu.

Bir oldular cumhurumuz, başımız
Kutsaldır her toprağımız, taşımız
Boğacaktır onları göz yaşımız
Hainlere son darbeyi vuruş bu.

İsyan olur mu Oğuz'un soyuna
Sızmışlar hep divanına, toyuna
Kurbanım ben; ırmağına, suyuna
Tarihten bugüne soylu akış bu.

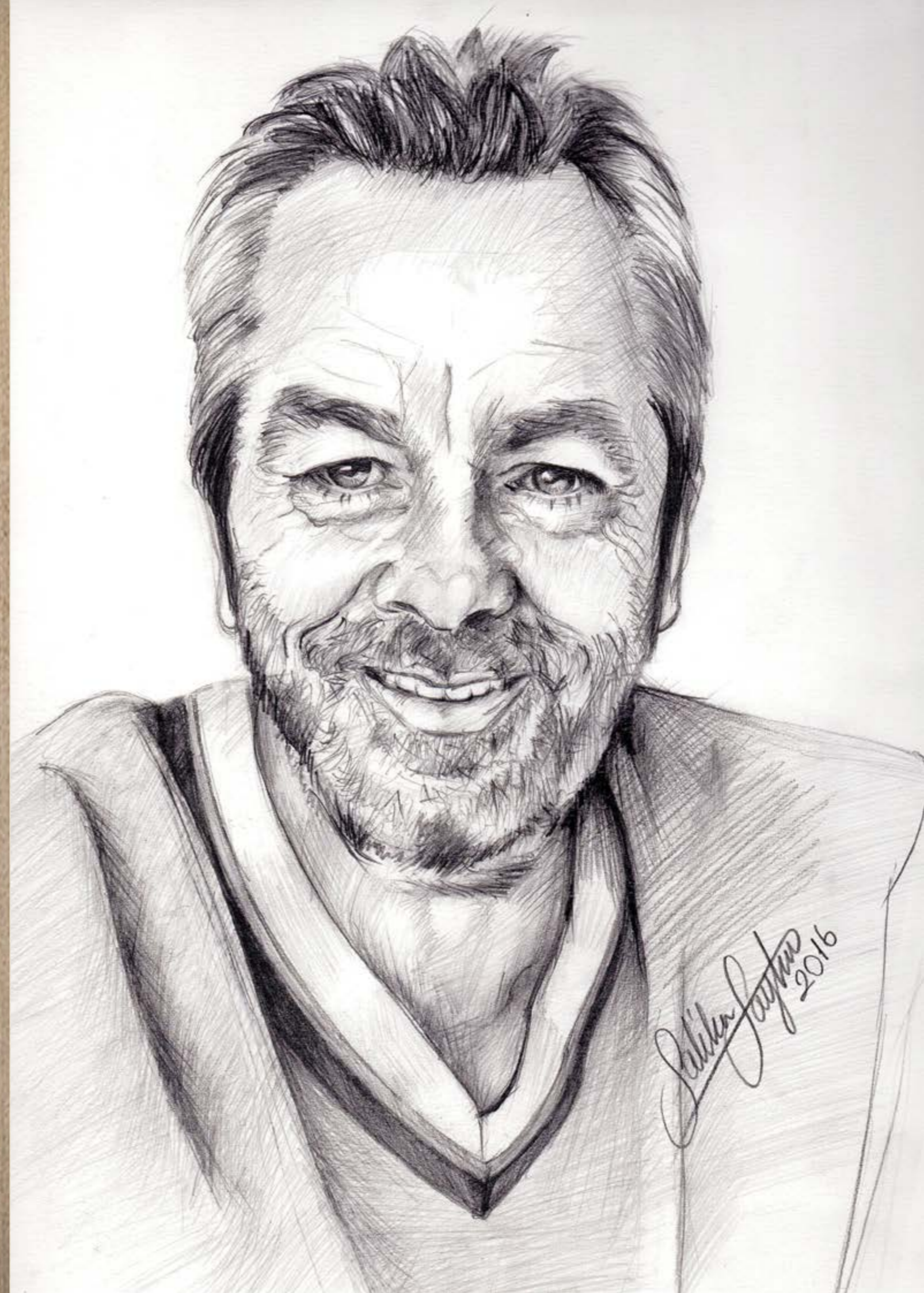
Milli seferberlik, tam birlik demek
Milli devlet, güçlü iktidar demek
Yol aldı erenler, bunu bilerek
Hak yolunda cihatlık bir oluş bu.

Tek hedef; tek dil, tek vatan, tek bayrak
Şehit kanıyla sulandı bu toprak
Şanlı tarihimizden ders alarak
Hakk'a inanarak, hakkı tutuş bu.

Yurda göz dikenin gözü çıkmalı
Ateş olup, fitne elin yakmalı
Zafere doğru, el ele akmalı
Vuslata varmada en son yokuş bu

Yurttaşına kutlu müjdeler olsun
Yaralı yüreklere huzur dolsun
Ümmete uzanan kanatsın, kolsun
Kalu belaâda söz bu, varoluş bu...

14 ŞUBAT 2017
Gazi YURTTAŞ
T.Dili ve Ed. Öğretmeni

Kerim ÇIRAKOĞLU
T. Dili ve Ed. Öğrt.

EROL OLÇOK

(1962 - 15 Temmuz 2016)

15 Temmuz'da Türkiye büyük bir badire atlattı. O günkü ihanet ne kadar büyükse, karşısında sergilenen kahramanlık da o kadar büyüktü. Canlarımızı kaybettik ama onlar kanlarıyla büyük bir destan yazdılar. O kahramanlardan biri de Erol Olçok abimizdi. Oğlu Abdullah Tayyip ile birlikte göğsünü kurşunlara siper ederek Türkiye'nin istikbali için kendilerini feda ettiler.

Onların anılarını asla unutmayacağız. Vatanımızı ve mukaddesatımızı korumak için yeri ve zamanı gelince biz de aynısını yapacak, ihanete geçit vermeyeceğiz.

O gece Cumhurbaşkanımızın çağrısıyla meydanlara bir alperen ruhuyla çıkan bayrak elinde yedisinden yetmişine ihanet karşısında imanıyla sıra dağlar gibi dimdik duran yiğitlendendi Erol Olçok. Yiğitlerin önünde, şehadete koşan kahramanlardandı o. Fedakarlıkların en ötesi candır. Canı bu vatan ve bu değerler için feda ettirecek olan güç imandır. Erol abi, Abdullah Tayyip ve yüzlercesi bu imanı taşıyan, şehadete yürüyen güzel insanlardı. Allah'ım şehadetlerini kabul etsin.

Türkiye'nin Zor Yılları

Türkiye 1960'lara bir darbe ile başladı. 27 Mayıs 1960'ta gerçekleşen ilk askeri darbe, on yıllık Demokrat Parti iktidarına son verdi. Demokrasimizin utanç verici yılları. Milli irade iğrenç bir şekilde katledilmiş. Bu yılların acıları, hâlâ yüreklerimizi dağlıyor.

Bir muhacir köyü olan Mecidiyekavak'ta hayatın ritmini bozan tek şey: milletin iradesine musallat olan cunta! Başbakan Adnan Menderes'e uygulanan insanlık dışı muamele burada ayazdan daha çok işliyor insanların iliklerine!

Yıl 1962, 05 Mart. Çorum'un, Mecideyekavak köyünde, Dursun ve Asiye Olçok çiftinin bir çocuğu dünyaya geldi. Erol, ağabeyi Yılmaz, kardeşleri Erdoğan, Cevat ve Emine, küçük yaşlarda vefat eden iki kardeş...

Erol Olçok'un her zaman zor bir hayatı olmuştu. Kendi ifadesiyle bu zorluk doğduğu gün başlamıştı.

Ele avuca sığmayan bir çocuk. Ne zaman çocukluğundan söz açılrsa şöyle dermiş: *"Çok yaramaz bir çocuktum. Ve yaramazlıklarımın faturasını genelde kardeşim Erdoğan öderdi."*

Azmin Zaferi

Azmiyle engelleri aşmış, yılmadan hayalinin peşinden koşmuş, insanların hikâyesi ilham vericidir hep.

İşte ilham verici bir hayat...

Mecidiyekavak Köyü İlkokulundan sonra iki yıl Çorum Hıdırlık Kuran Kursunda okudu. Daha sonra Çorum İmam Hatip Lisesine parasız yatılı olarak kaydoldu.

İmam Hatip Yılları! Hayaller Bitmez Tükenmez Hayaller...

Parlak zekasıyla öğretmenlerinin dikkatini çeken Erol Olçok, sanata, şiire, edebiyata düşkündür. Okuldaki her sanat faaliyetinde başrolüdür. Yıl sonu gösterilerinin sahne ve afiş tasarımı ona aittir. Çizdiği tasarımlar şaşırtıcıdır. Aslında o bitmez tükenmez enerjisiyle hocalarını hep şaşırtmıştır.

Okul pansiyonunda bulgur pilavına şükrederken çoğu zaman kitaplarla soluklanmış....Edebiyata sığınmış... Hayaller bitmez tükenmez hayaller ...

Her öğretilerde bir iz bırakan öğrencilerden biridir Erol Olçok. Onun hayat boyu sürececek öğrenme yolculuğunda Çorum İmam Hatip Lisesi, apayrı bir yer ve anlam taşır. Bu okulu kendilerini geleceğe hazırlayan bir yuva, burada görev yapan öğretmenleri de bir sırdaş, bir dayanak olarak görmüştür hep. Hayatına dokunan bu okulu, öğretmenleri ve arkadaşlarını hiç unutmamıştır. Erol Olçok, öğretmenlerinin ve arkadaşlarının zihin ve gönül dünyalarında kalıcı izler bırakmış talihlilerdendir.

Hangi kitaptan kaldı şu cümle bilmiyorum. İnsanlar denize doğru akan nehirlerle benzerler. Nehir gibi belirli mecralardan yürürler, yaşarlar ve bir yerde sonsuz denizlere erişirler.

1982 yılında köyünden üniversiteyi kazanarak, İstanbul'a geldiğinde otobüs parasını zor denkleştirmiş Erol Olçok. Hayallerinin verdiği umutla yola çıkar. Para yok, zorluk çok. Tek sermayesi cesareti ve imanı.

Bavulunda üç şey bu yolculukta ona eşlik etmiştir mutlaka. Gerçekleştirmek istediği hayalleri, ulaşmayı bekleyen hedefleri ve Erol Olçok'u, Erol Olçok yapan değerleri!

Üniversite eğitimi için İstanbul'a gelir Erol OLÇOK. Geliş o geliştir. Rüya şehirde kalır. İş kurar, evlenir, çocukları olur...

İçindeki sevinç ve heyecan büyüktü. Çünkü kitaplardan okuduğu, resimlerine baktığı ve çocukluğundan beri bir sevdaya dönüşen İstanbul'u ilk defa görecektir. O günler için şöyle diyordu: **"İstanbul'u ve denizi çok merak ediyordum. Özellikle İstanbul Boğazı'nı ilk geçtiğim günü hiç unutmuyorum."** Belki de tüm yaşamını derinden etkileyecek bir sezgiyle, önüne çıkan engelleri birer birer aşar.

Patron Değil, Arkadaş; İşveren Değil, Ağabey!

Reklamcılık o dönem yeni gelişen mesleklerden biridir. Erol Olçok, bu alanda kalıcı bir yer edinmek düşüncesiyle iş hayatına atıldı. 1987 yılında Slayt Reklam, 1988 yılında Reka Reklam, 1989 yılında ise Ajans E'yi kurar.

1993'te ajansını kardeşi Cevat Olçok'a bırakarak vatani görevini yapmak üzere askere gider.

Erol Olçok, askerlik dönüşü kardeşi Cevat'la yeni bir ortaklık kurar ve bu ortaklığı Arter Reklam olarak tesciller.

27 Mart 1994 Yerel Seçimlerinde ilk seçim kampanyasını yapar. Kampanya sonrasında ajansını kardeşine emanet ederek, İstanbul Büyükşehir Belediyesine bağlı İstanbul Ulaşım A.Ş.'de basın danışmanı olarak göreve başlar.

Ocak 1995 tarihinde ise İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın R. Tayyip Erdoğan'ın basın danışmanı olur. Bu ve görevini, Sayın R. Tayyip Erdoğan'ın 1998 yılında siyasi yasaklı olmasına kadar sürdürür.

Siyasi kampanyalardaki ilk büyük tecrübesi 1999 Genel ve Yerel Seçimleridir. Bu dönem Doğru Yol Partisi'nin seçim kampanyasını üstlenir.

2001 yılında Sayın R. Tayyip Erdoğan'ın parti kurma çalışmalarında öncü rol üstlenir. Türk siyaset tarihinin en güçlü markasına dönüşecek olan Ak Parti'nin ismini, logosunu, sloganlarını buldu, kurumsal kimlik çalışmalarını gerçekleştirdi. 3 Kasım 2002'de Ak Parti'nin Genel Seçim Kampanyası'nı yönetti. Siyasal kampanyalarda yeni teknolojilerin kullanılması, açık havanın etkin bir hale dönüştürülmesi, yerel teşkilatların bir bütün içinde hareket etmesi ve kampanyada etkin rol üstlenmesi gibi ilk defa uygulanan yenilikleri hayata geçirdi. Siyasal iletişimde bütünlük ve sürekliliğin en önemli mesele olduğuna inanan Erol Olçok, sadece seçimden seçime değil, Ak Parti'nin bütün iletişim faaliyetlerine katkı sağlamıştır.

28 Mart 2004'te Ak Parti'nin Yerel Seçim Kampanyası'nı yönetir.

Türkiye'nin en zor zamanlarında günlerce eve gitmeden, ara vermeden gece gündüz çalışırdı. Ekibini de aynı şekilde motive eder. *“Sayın Erdoğan yorulmuyor, biz de yorulmayacağız.”* der.

Cumhurbaşkanlığı'nın seçiminin krize dönüştürüldüğü 2007 seçimleri, 2008 halkoylaması, 2009 yerel seçimleri ve 12 Haziran 2012 seçimlerinde Ak Partinin elde ettiği başarıda Erol Olçok ve ekibinin gayreti, samimiyeti, alın teri ve emeği büyüktür.

Erol Olçok sadece Türkiye'de değil, KKTC, Irak, Gürcistan, Mısır, Malezya, Arnavutluk, Makedonya, Libya, Ukrayna, Tunus gibi ülkelerde de pek çok siyasal iletişim kampanyaları yapmıştır.

30 Mart 2014 Yerel Seçimleri, 10 Ağustos 2015 Cumhurbaşkanlığı Seçimi, 7 Haziran 2015 ve 1 Kasım 2015 Genel Seçim kampanyalarında da hep onun imzasını gördük.

Erol Olçok, Türkiye'de siyasi iletişim kampanyalarının duayeni. Yaptığı kampanyalar milletimizin hafızalarında unutulmaz bir yer edindi. 2007'de *“Durmak Yok Yola Devam”*, 2011'de *“Aynı Yoldan Geçmiş Biz”*, 2014'te *“Bayrak”*, 2015'te Cumhurbaşkanlığı *“Fors”* filmleri ilk akla gelenlerden.

Sadece reklamcı değil. R. Tayyip Erdoğan'la çıktığı yolda, iletişimin her alanında öncü rol üstlenen, strateji çizen, bu stratejilerin sahada uygulamasını yapan biriydi o.

Büyük ve önemli işler yapmıştı. Ama yaptığı işlerde asla kendisine pay biçmezdi. *“Allah nasip etti.”* derdi. *“Yaptıklarımızı boş verin. Onlar geride kaldı. Sorumluluklarımız devam ediyor. Onlara odaklanın”* diyerek ekibinin motivasyonunu hep diri tutardı. Motivasyonunu kaybeden birini gördüğünde, yanına oturur, onunla birkaç dakika sohbet ederdi. Onu dinleyen sanki iş yerindeki ilk günüymüş gibi çalışmaya devam başlardı.

Erol Olçok'u anlatabilecek kelimeler: *Coşku, heyecan, samimiyet, dürüstlük!*

R. Tayyip Erdoğan'la ilişkisini hiçbir zaman profesyonel

bir ilişki olarak tanımlamadı. Her zaman *“dava, yol ve kader arkadaşlığı”* olarak gördü. Bu yolda her türlü zorluğa katlandı, her fedakârlığı göze aldı. Hayatını bile feda etmekten çekinmedi.

2014 yılındaki yerel seçimler öncesi, 17-25 Aralık darbe girişimi sonrası, o en zor günlerin birinde, çok kişinin sustuğu zamanda *“Erdoğan hapse girecek, ben dışarıda mı duracağım? Erdoğan'la sonuna kadar gitmezsen namerdim.”* diyerek etrafındaki herkese duruşunu, inancını, karakterini haykırmıştı. Cesurdu ve cesaretini çevresine de yayardı.

Erol Olçok, toplumun her kesimiyle temas etmek isterdi. Onların düşüncelerini dinler, fikirlerine değer verirdi. Özellikle seçim kampanyaları öncesi, strateji masasına yüzlerce insanı davet ederdi. Seçimin altı ay öncesinden başlayan fikir alışverişi, kampanyanın başlamasına kısa bir süre kalana dek sürerdi.

Erdoğan Onun Kahramanıydı

Erol Olçok, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'la ilişkisi sorulduğunda genelde şu yanıtı verdi: *“Tayyip Bey, siyasette benim yol arkadaşım. Aslında benim kahramanım.”*

Büyük Bir Kahraman!

Yazar Hüseyin Besli anlatıyor: Yanlış hatırlamıyorsam 1996 Habitat etkinliklerinde tanıştığı Nihal kızımızla evlenmeye karar vermişlerdi. Taraflar anlaşmıştı. Gelenek ve göreneklerimiz gereği kızın istenmesi gerekiyordu. Erol zaten babasızdı, annesi de Çorum'da yaşıyordu. Nihal kızımızı ailesinden istemek Sadık Albayrak'la bana nasip olmuştu.

Erol Olçok, 1998 yılında evlendi. 1999 yılında ilk evladı Abdullah Tayyip doğdu. 2001 yılında Cahar Şamil ile ikinci kez baba olmanın sevincini yaşadı. 2004'de Emir Dursun ile üçüncü kez baba oldu. Bu sevinçli haber kısa bir süre sonra yerini derin bir acıya bıraktı. Kardeşi Erdoğan'ın amansız bir hastalığa yakalandığını öğrendi. Bu dönem hayatındaki en zor dönemdi. Yeise düşmeden, umudunu kesmeden zamanının büyük bir kısmını ona ayırdı. Bu acı, ağır ve hüzünlü süreç, 15 Ağustos 2005'te, Erdoğan Olçok'un fani hayatı ebedi hayata bağlamasına kadar sürdü. Vefatından sonra kardeşini hiç unutmadı. Her sene onu dualarla, hayırla yâd edecek bir gelenek başlattı.

Hayatındaki en hüzünlü dönem diye anladığı bu sürecin ardından gayretinin, çalışmalarının büyük bir kısmını siyasal iletişime yönlendirdi. Bununla birlikte Türkiye'nin önemli siyasal ve toplumsal meselelerinde büyük sorumluluklar üstlenmeye devam etti.

Erol Olçok, hiç tartışmasız bir liderdi. Güçlü sezgisi ile sorun alanlarını önceden fark eder, soğukkanlılığı ile kriz zamanlarını çok iyi yönetirdi. Feraseti ile olayların gideceği yönü görebilir, etkileyici hitabeti ile ekibini ikna eder ve doğru yönde ilerlemelerini sağlardı.

Bu yeteneklerini sadece iş hayatında değil, sosyal hayatında da sevdikleri ve dostları için kullanır, her durumda onlara faydalı olmaya çalışırdı.

Türkiye onu büyük bir reklamcı olarak tanıdı. Arkadaşları onu gerçek bir dost olarak gördü. Ailesi ve yakınları onu büyük bir kahraman olarak bildi.

Sadece işte değil, sosyal hayatta da başı sıkışan, derdi olan çok kişi Erol Olçok'un kapısını çalardı. O kapıyı kimseye kapatmazdı. Vaktinin büyük bir kısmını insanların derdini dinlemekle geçirirdi. Çünkü derdin, çilenin ne olduğunu çok iyi biliyordu. Dervişti. Bu yolda daha gayretli olmak isterdi. **“Önceleri” derdi, “İnsanları kusurlu, kendimi kusursuz görürdüm. Bu yola ilk adım attığımda, insanların iyi, kendimin kusurlu olduğunu anladım.”** Merhametli ve şefkatliydi. İnsanları severdi. Bu sevgisini de güzel şekilde ifade etmeye çalışırdı. Samimiydi. İnanmadığı bir şeyi söylemezdi. Arkadaşlarına da aynısını tavsiye ederdi. Bu ülkenin düşmanları, bu milletin düşmanları bile onun samimiyetini itiraf etmek zorunda kalmıştı. Ekip kurar, kurduğu ekiple dost olurdu. Dostları için her şeyi yapmaya hazırdı.

Erol Olçok, cömertti. Sadece arkadaşlarına değil, tanımadığı, bilmediği, ilk defa gördüğü insanlara karşı da cömertti. Yüzlerce insan, yüzlerce kez buna şahit olmuştu. Yetimlere, öğrencilerine, hayır kurumlarına sahip çıkardı. Mekke ve Medine sevdalısıydı. Bulduğu her fırsatta bu kutsal topraklara giderdi. Getirdiği Mekke örtülerini evinde saklar, bir kısmını dostlarına hediye eder, onların da saklamaları için tavsiyede bulunurdu. Bu şehirlerde hizmet etmekten dolayı bahtiyardı. Özellikle Medine’de Ramazan boyunca sofrayı kendisine nasip ettiği için Allah’a şükrederdi.

Erol Olçok’un klasik araba ve antika merakı vardı. Bazen o arabalardan birini alır, yalnız başına İstanbul’da gezer, gezerken düşünür, yeni fikirler bulmaya çalışırdı.

Uzun zamandan beri klasik arabalarını ve antika eşyalarını sergileyebileceği bir müze açmayı düşünüyordu.

Orada başta dostları ve sevenleri olmak üzere, herkesi ağırlamak ve onlarla sohbet etmek istediğini söylerdi.

“Gök Ekini Biçmiş Gibi”

Kelimeler kifayetsiz, kelimeler yavan. Günlerden cuma, günlerden yıldız yağmuru! Köprü’yü eşkıyalar tutmuş. Havada bir gariplik, bir sessizlik. Bir haber alabilmek için televizyonlara, telefonlara sarılıyor insanlar. Erol Olçok, ferasetiyle seziyor sanki olacakları. Boğaziçi Köprüsü’nde millet iradesinin önüne konulan barikatı yıkmak için **“kükremiş sel gibi”** fırlıyor! Abdullah’ı da yanında.

Bilemezdik, Ebrehe’lerin kallesçe ölüm kusacağını milletin üstüne. Erol abi ve gözbebeği Abdullah’ın gök kuşları Ebabiller misali, Fil sürüsünün **“hayasızca akınlarına gövdelerini siper”** edeceklerini bilemezdik.

15 Temmuz 2016 Cuma gecesi... İman ve cesaretin kuvvet ve ihanete galip geldiği bir gece. İhanetin ipiyle kuyuya inenleri Yusufkar bekliyordu kuyularda. Ve o gece gördük ki defneye malik nice viraneler varmış içimizde!

Köprü’de önce tekbir sesleri, sonra kurşun...Göklerden gelen karar neyse o olacak. Nene Hatunlar, Kınalı Hasanlar, Seyit Onbaşılar hepsi bu gün burada. Bu ruh yine o ruh! Gün ölümsüzlüğü tadanların günü. Her millet kendi akıbetini yazar. Öyleyse millet kendi istikbaline ve istiklaline sahip çıkacak.

Boğaziçi Köprüsü, böyle karanlık bir gece görmedi. Millete pranga vurmak için köpüren hainler, insanları yayılım ateşine tutuyor. Kalabalık, **“Bizim kalplerimiz sizin makinalarınızdan daha büyük.”** diyerek tekbir getiriyor. Kurşunlar geçiyor başların üstünden. O pâk alınlarına değen kurşunlar birer beyaz kanat olup uçuruyor onları şehitler tahtına, Rab’leri katına!

Erol Olçok, minareler ezansız kalmasın diye ciğerparesi ile siper etti gövdesini hayasızca akına! Ön safta yerini aldı, soysuzların namlularının karşısına dikildi ve göğsüne gelen üç kurşunla öncülerin kaderine isabet eden şehadet şerbetini içti. Vatanimizi, ezanımızı, bayrağımızı korumak için, çocukluğunun **“en büyük hayali”** Boğaziçi Köprüsü’nde, on altı yaşındaki yavrusu, Abdullah Tayyip’le birlikte şehadete erdi.

Bedir şehitleri karşılarsın sizi. Peygamberimiz tutsun elinizden. Sizlerin şehadetiyle ağaran şafağımızı daim eylesin Allah’ım!

**“Bu dünyada bir nesneye
Yanar içim göynür özüm
Yiğit iken ölenlere
Gök ekini biçmiş gibi”**

Erol Olçok, Cumhurbaşkanımız Sayın R. Tayyip Erdoğan ve 11. Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül, eski Başbakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu, TBMM Başkanı Sayın İsmail Kahraman başta olmak üzere, yakınları, dostları, sevenleri ve aziz Türk milletinin şahitliği huzurunda, 17 Temmuz 2016 tarihinde, Altuniza'de İlahiyat Fakültesi Camii'nde, ikinci namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından, Karacaahmet Mezarlığı'nda evladı Abdullah Tayyip ile yan yana yattı.

Siyasal iletişim alanında ülkemizin yetiştirdiği en önemli isimlerden biri olan bu dahi adam, her gün büyüyen coşkusu ve heyecanını, hiç sönmeyen aşkını ve büyük fikirlerini sevdiklerine miras bırakarak ebedî yolculuğuna çıktı. Mekanları cennet olsun. Kabirleri nurla dolsun. Allah Efendimize komşu eylesin. Amin!

Ömüllerdeki Erol Olçok

Röportaj
Kerim ÇIRAKOĞLU
T. Dili ve Ed. Öğrt.

*“Yolun açık olsun ey serdar-ı mücahid!
Ömrün gün gibi bedî!
Fahr-i Âlemi hoşnut ettin,
Hak gaza-i ekberin etsin mübarek ve said...”*

Dergimizi Erol Olçok özel sayısı olarak hazırlama düşüncesi ortaya çıkınca bir gün mutlaka Erol Olçok'un doğduğu köye gitmek, orada Erol abiyi tanıyanlarla konuşmak istedik. 17 Şubat 2017 Cuma günü Erol Olçok'un doğduğu köye, Mecidiyekavakköyüne, okul müdürümüz Bekir TOKGÖZ ile gittik. Gözler nemli, gönüller buruk, ızdırap sonsuz... Mecidiyekavaklıların Erol abi hakkındaki hüsn-ü şehadetlerini nemli gözlerle dinledik. Köylülerinin, akrabalarının onun çocukluğu ve örnek yaşamıyla ilgili hatıralarını tarihe not düşmek için kaydettik.

Dipnot: Bu yazı hazırlanırken <http://www.arter.com.tr> adresindeki Erol OLÇOK biyografisinden yararlanılmıştır.

Dursun Bolat, köyün en yaşlılarından. 1953 doğumlu. Bir dönem köyde muhtarlık da yapmış Dursun amcaya soruyoruz Erol abiyi. Dursun amca bir süre gözlerimize bakıyor. Birkaç kez yutkunduktan sonra : Erol'un çocukluğunu bilirim. Çok iyi bir çocuktur. Tıpkı anne-babası gibi. Biz komşuluklarından çok memnunduk. Allah da onlardan memnun olsun. İyi insanlardı. Büyüklere karşı her zaman iyi davranırdı. Kuran öğrenmesinde katkım oldu sanıyorum. Kuran'ı öğrenmeye yeni başladığı sıralarda, harmana gelir dersini bana dinletirdi. Sonraları *"Hakkını helal et Kuran'ı senden öğrendim, üstümde emeğin çok Dursun emmi."* derdi. Onun ezan merakını hatırlarım. Erol ile kardeşi evlerinin balkonuna çıkar vakit gelince birlikte ezan okurlardı. Köye geldikçe bizimle ilgilenirdi. Büyük, küçük hepimizin halını hatırlarını sorardı. İmam Hatipte öğrenciyken köyümüzde ramazan imamlığı yapmıştı.

Erol, çoğunlukla şen-şakrak bir insandı. Bayram sabahları bizim Çerkezlerde bir adet vardır. Kahvaltı, namazdan sonra caminin bahçesinde yapılır. 1982'deydi sanıyorum. Bir bayram sabahı, dilim biraz Çerkezceye kayarak *"sifraları getirin"* diye anons yaptım. Rahmetli beni ne zaman görse *"Dursun emmi, sifraları getirelim mi?"* diye takılırdı.

Çok vefalıydı. Hıdırlık Kuran Kursu'nda okurken bir iki defa ziyaretine gitmiştim. Bunu hiç unutmazdı. Köye geldikçe uğrar mutlaka halımı hatırlarını sorardı. Sözü burasında Dursun amcanın boğazı düğümleniyor sanki. Cümleleri zor tamamlıyor. Buraları, köyünü hiç unutmadı. Sürekli gelirdi. Eli daima köyün üstündeydi. Bakın gördüğünüz şu güzel camiyi o, yaptırdı. Allah vatanımıza zeval vermesin, mekanı cennet olsun!

Fahri SARTAŞ (İlkokul arkadaşı), 1958 doğumlu, çocukluk arkadaşlarından hala köyde yaşayan Fahri Sartaş'a soruyoruz bu sefer Erol abiyi: Bir an duraklıyor Fahri Sartaş. Nasıl anlatayım der gibi bakıyor yüzümüze. Yavaş yavaş başlıyor anlatmaya. Erol ile okul arkadaşız. Aslında ben onlardan büyüğüm. Ama beraber okula gittik. Bir defa Erol, çok zekiymiş. Okumaya meraklıydı. Sohbeti çok tatlıydı. Okulda öğretmen ne sorsa bilirdi Erol. Mesela öğretmen: Cumhurbaşkanı kim? diyor. Erol, hemen cevap veriyor. İşte şu nedir? Diyor. Yine Erol, cevap veriyor. Düşünün 0 zaman köyde kimsede televizyon yok, bir iki evde belki radyo var hepsi o. Bunları nasıl öğreniyordu şaşırıyorduk tabii. Nasıl desem lider ruhlu bir çocuktur. Oyunları kurar, hepimizi idare ederdi.

Çocukluğumuzda okulun sobasını yakmak için evden odun götürürdük. Rahmetli Erol, soğuk bir kış günü sırtında çanta, kucağında odunlar okula geliyor. Yolda karşılaştık. Kucağındaki odunların bazıları düşüyor. Düşenleri almak için eğiliyor, bu sefer bir başkası düşüyor. Soğukta üşümesine aldırmadan yaptığına bir taraftan da gülüyordu. Allah öbür tarafta da güldürsün arkadaşım. Susuyor bir süre Fahri Sartaş. Bir iç geçiriyor ve ağzından şu fersiz cümleler dökülüyor: *"Ne güzel insandı. Diyorum ki, o gece Erol'larımız çıkmasaydı meydanlara şimdi halimiz n' olurdu bizim?"* Allah tüm şehitlerimizden razı olsun.

Kazım SARTAŞ, bu sefer 1946 doğumlu Kazım amcanın yanındayız. Nur yüzlü bu amcamızla konuşuyoruz. Bastonunu göğsüne dayıyor Kazım amca. Konuşmak için güç alıyor sanki. Hafifçe eğdiği başını sağ tarafa çevirerek usul usul konuşuyor. Erol'un babası rahmetli Dursun, benim gurbet arkadaşımıdır. İlk defa onunla çıkmıştım gurbete. Güzel arkadaşlığımız oldu. Babası da Erol da çok iyi insanlardı. Erol, küçükken bizim hayvanlarımızı otlatmıştı. İyi bir çocuktur. Konuşmıyor Kazım amca, hafifçe yutkunuyor. Ne diyeyim yavrum Allah, peygamberimize komşu etsin Erol'umuzu! duası zor işitiliyor Kazım amcanın pembe dudaklarından. Başını eğiyor, göğsüne dayadığı bastonunu çekiyor. Önce ellerini sonra da çenesini bastonunun üstüne koyuyor. Buğulu gözlerle ocaktaki ateşe bakıyor. Beyaz sakalın güzelleştirdiği yüzünden iki damla kayıyor. Yüreğimizize kor düşüyor.

İrfan Yar (Akrabası), 1960 doğumlu Erol Olçok'la akraba, Ankara'da ikamet ediyor. Erol Olçok'un akrabaları İrfan Yar ve Fikret Yar'la konuşmak için önceden kararlaştırdığımız gibi 02.03.2017 Perşembe günü öğleden sonra okulumuzda buluştuk. Kısa bir tanışma faslı...Konuya nasıl başlasak diye düşünürken? İrfan abi başlıyor usul usul konuşmaya. Sanki yarıda kalan bir kitaba devam etmenin zorluğunu yaşıyarak.

“Hocam, Erol'u size nasıl anlatsam bilmiyorum? Hem anlatacak çok şey var hem de acıdan insanın dili düğümleniyor 'sanki.' Eliyle gözlerini siliyor. 'Hocam', şuna bir kez daha kati olarak inandım ki şehadet öyle herkese nasip olmuyor. Şehit gibi yaşayana nasip olacak bir makamdır şehadet. Allah bütün şehitlerimizden razı olsun. Amin!”

Çocukluğundan başlayalım abi!

Bir defa Erol, doğuştan çok farklı bir çocuktu. Sanki doğuştan sanatçı bir ruha sahipti. Girdiği her ortamda farkını hissettirirdi.

Hatıralarınızdaki Erol Abi!

Yeni evlenmişim. Staj için İstanbul'a gidecektim. Kalacak yer nasıl olacak diye düşünürken aklıma Erol geldi. Erol'u aradım. Abi, bizim evde kalırsın dedi. Kendisi Süleymaniye'nin alt taraflarında küçük bir evde kalıyor. Bildiğiniz bir bekar evi. Benim hanım temizlik hastasıdır bir az! Evi görünce, “Ben burada kalmam.” diye tutturdu. Erol, “Yenge senin için perdeleri değiştiriyorum, kanepeleri değiştiriyorum, halıları değiştiriyorum. Evi çiçek gibi yapıyorum.” deyince hanım, “Tamam kalıyorum o zaman.” dedi. Müthiş bir ikna kabiliyeti vardı rahmetlinin.

Rahmetli yeşil salatayı çok severdi. Çok da güzel salata yapardı. Ben yeşil soğanı sevmiyorum, yemiyorum. Bir gün eve gelirken salata malzemeleriyle geldi. Yeşil soğanda var tabii. Geçti mutfaka malzemeleri tek tek çıkardı, koydu tezgaha. Sonra başladı salata yapmaya. Bir yandan da o tatlı diliyle anlatıyor yaptıklarını. Bütün bunları yaparken bir sanatçı gibi! Müthiş bir keyif! Konuşurken, bir şeyi anlatırken karşımızda bir tiyatrocunun varmış gibi gelirdi. Ben bunun üzerine yeşil soğanı sevdim.

Çok vefalıydı. Anjiyo olmak için İstanbul'a gitmişim. İşleri yoğun diye de Erol'a haber vermedim. Duymuş bizimkilerden, çıkıp geldi; sabaha kadar başımda beklemişti. Allah razı olsun! Akrabalarına çok düşküncü. Arar, hal hatır sorardı. Şehadetinden iki üç ay önceydi. Aradı “Abi görüşemiyoruz, çok özledim. Ankara'ya gelince görüşelim, inşallah.” dedi. Maalesef nasip olmadı, görüşmek.

Fikret YAR (1963 doğumlu), Erol Olçok'un akrabalarından, Mecidiyekavak köyü muhtarı. “Hocam, ben nasıl konuşayım. İnanın anlatmakta güçlük çekiyorum. Bu yüzden gelen konuşma tekliflerini de pek kabul edemiyorum. Ferim kesiliyor sanki! Zaman geçtikçe özlemi çok daha artıyor. Hasreti büyüyor. Zaman ilaç olur sanıyordum ama...” Sözlerini tamamlamıyor Fikret abi. Birkaç dakika süren sessizliği Fikret abi bozuyor: “Hakk'ın emri ne diyelim!”

Abi, biraz çocukluğunu anlat Erol abinin diyoruz.

Önünde uzun süredir duran çayından bir yudum alıyor. Konuşacak gibi oluyor ama bir türlü başlayamıyor. Derin bir nefes aldıktan sonra Hocam, Erol'la aynı yıl doğmuşuz. Fakat çocukluğumuz ayrı yerlerde geçti. Erol köyde ben Ankara'daydım. Babam çok önce Ankara'ya göçmüştü.

Erol abi nasıl bir insandı? Nasıl bir seda bıraktı göğünüzde? Sorumuza Fikret Yar, şöyle cevap veriyor:

“Erol, çok candan, samimiydi. İnsanların sorunlarıyla yakından ilgilenirdi. Bir insanın problemini çözmekten, derdine derman olmaktan, yarasına merhem sürmekten çok hoşlanırdı. Maddi durumu iyiydi. Her ramazanda ihtiyaç sahibi ailelere yardımcı olurdu. Bir gün dedim ki “Erol, bu yardımları ramazan öncesi yapalım ki bu yardımı bekleyen insanlar ramazan için bir endişe duymasınlar.” Çok doğru abi dedi. Ondan sonra yardımları ramazandan on on beş gün öncesinden yapıyorduk. Bu yardım öyle basit bir koliden ibaret değil. Bir ailenin en az üç aylık ihtiyacını karşılayacak cinsten. Bir defa Erol, her şeyin dolu dolu olmasını isterdi. Bu sayının her yıl artmasını isterdi. Köyümüzde, civar köylerde ihtiyaç sahibi olup olmadığını hep sorar, onları gözetip kollardı. Gözü çok boldu rahmetlinin. Vermeyi, ikramı, izzet çok severdi. Şehadetinden iki üç ay önce bir çalışanın babası vefat etmişti. Bu vesileyle Sungurlu'da buluşmuştuk. Abi “Gelmişken köye de uğrayalım.” dedi. Köye geldik. Eve girince buzdolabını açtı. “Abi bu ne fakirlik ya!” diye takıldı. “Her şeyimiz var Allah'a şükür, neyimiz eksik.” dedim. Dolapta her şeyin dolu olmasını isterdi.

Erol, başı sıkışana kapısını açardı. Herkese el uzatmak isterdi. Şefkatli, merhametliydi. Çilenin, derdin ne olduğunu iyi bilirdi. Herkese karşı yüzü gülerdi. Yetimlere, öğrencilerine ve hayır kurumlarına sahip çıkardı. Mekke ve Medine sevdalısıydı. Bulduğu her fırsatta kutsal topraklara giderdi. Medine'de Ramazan ayı boyunca sofrayı kurmayı nasip ettiği için Allah'a hamd ederdi.

Hayatla barışık bir insandı Erol. Her zorluktan bir çıkış yolu bulurdu. Hep olumlu düşünürdü. O, hesap kitap adamı değildi.

Köyümüze Osmanlı, Selçuklu mimarisıyla çok güzel bir camii yaptırdı. Caminin en ufak ayrıntısıyla ilgilenirdi. Daha doğrusu köyün ne ihtiyacı varsa onunla ilgilenirdi. Hızır gibi yetişirdi imdadımıza.

Vefalıydı, vefalı! İçtiği bir bardak çayın hatırımı asla unutmazdı. Akraba canlıydı. En uzaktaki akrabalarını bile gözetip kollardı. Ona kim derdini açmıştı, mutlaka bir şekilde merhemini de bulmuştur. Nasıl zaman bulurdu o kadar işin içinde ben şaşardım. Her şeye yetişirdi. Burada Abdullah'ımızı da rahmetle yad edelim hocam. Abdullah canımız, ciğerimiz... Sevgili yavrumuz Abdullah! Pırıl pırıl bir çocuktu. Bahtına şehitlik yazılmış onunda. Rabbimiz bizden çok sevdiği için demek ki katına aldı onları. Şehadet haberini aldığımızda Cevat'la köydeydik. Ben köyde kaldım, hazırlıklar için. Cevat İstanbul'a döndü. Derin bir sessizlik çöküyor odaya. Takatimiz kesiliyor

Teşekkür ediyoruz İrfan abi, Fikret abi. Anlattıklarınızla kahramanımızı, Erol abimizi biraz daha yakından tanıdık.

İrfan Yar, hocam kusura bakmayın Erol'u size anlatamadık. Aslında onu anlatmak zaten çok zor. O, yaşayışıyla da şehadetiyle de farkını ortaya koydu.

Allah bütün şehitlerimizden razı olsun. Mekanları cennet olsun! Amin , Amin!

Hüseyin Besli, bir yazısında şöyle anlatıyor Erol Olçok'u:

GÖNLÜ AÇIKTI, ELİ AÇIKTI, ZİHNİ AÇIKTI

Çoğu kez, neredeyse yaz-kış 365 gün, resmi törenler ve görüşmeler hariç, Erol'un gömleğinin ilk iki düğmesi hep açık olurdu. Göğsü açıktı sizin anlayacağınız, gönlü açıktı, eli açıktı, zihni açıktı, natıkası açıktı, cesareti açıktı.

HER ŞEYDEN HABERİ OLURDU

Eylem adamıydı Erol'um. İlk beraber çalışmaya başladığımızda; "Abi" demişti bana; "Abi, ben bir satır desen de yazı yazmam, yazmam." O günden itibaren İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin yaptığı tüm etkinlikler, törenler, temel atmalar, açılışlar onun fiili katkısı ve koordinatörlüğünde yapılır hale gelmişti. Yazmazdı, yazmazdı ama okurdu. Her şeyden haberi olurdu. Gizli ve gizemli olanın bilgisini ondan alırdık. Dostu düşmanı onun bilgilendirmeleriyle tasnife tabi tutardık. O bu eylem adamlığı yönüyle ve cesaretiyle çoğu kez benim bazen imrenmeme, bazen gurur duymama vesile olurdu. Konuşurken dahi eylem içindeydi. Vücut dili, özellikle elleri devreye girmeden konuşamazdı sanki. Başkaları hakkında konuşurken sadece bilgi aktarmaz hal ile de o kişiyi, kişiliği bize gösterirdi, hareketleriyle, mimikleriyle. İyi bir oyuncuydu aslında. Ve oyunun son perdesini de mükemmel bir finalle bitirdi.

NAMLUYA SÜRÜLMÜŞ BİR FİŞEK GİBİ YAŞADI

Kişi yaşadığı gibi ölür, denir. Erol Olçok; namluya sürülmüş bir fişek gibi yaşadı... Her an patlamaya hazır bir vaziyette. Ve o an geldi. Namludaki fişek patladı. *Eylem adamı Erol Olçok kutlu bir eylemin ön safında can verdi. O şimdi; artık bir yed-i beyza gibi bir özgürlük meselesi olarak 'yaşamaya' devam edecek. Ben dostumu,*

arkadaşımı, kardeşimi, oğlumu kaybettim. Ama Türkiye, ama millet, ama insanlık bir kahraman kazandı. Çocuklarına ve torunlarına anlatacak bir destan yazıldı.

EN GÜZEL ŞARKIYI BİR KURŞUN SÖYLER...

Üstad Sezai Karakoç'un efsane şiiri Mona Rosa'nın Aşk ve Çileler bölümündeki "Benim türküm uymaz öyle her saza / En güzel şarkıyı bir kurşun söyler..." mısralarını Erol Olçok'un kelimelerin yerlerini değiştirerek kullandığını, bazı arkadaşlarının hatıra defterlerine yazdığını biliyoruz.

Doğruydum, biz de şahit olduk, onun türküsünün her saza uymayacak denli sıra dışı olduğuna. Ama O bu sıra dışılığı kimseye hissettirmeyecek mütevazilikte güzel yaşadı.

Ve onu Rabbine kavuşturan kurşunu harekete geçiren kirli parmaklar nereden bilecekti ki; ona ulaşmaya kadar o kurşunun bütün pisliklerden arınarak en güzel şarkıyı söyleyeceğini.

Güzel öldü.

"Hakikatle müzik birleştiği zaman bereketi oluyor"

Bu söz ona aittir. O hayatın ritmini yakalamıştı.

Hakikatle müziğin, estetiğin, sanatın nasıl birleştirilebileceğini bize hayatıyla ve ölümüyle gösterdi.

Bereketli yaşadı ve bereketli öldü. Rabbinin huzurunda da bereketleneceğini ümit ediyoruz. Allah vadinden dönmez.

Kelimenin en olumlu anlamıyla "artist" adamdı.

Çorum İmam Hatip Lisesindeki son yıllarında Devlet Tiyatro Salonunda sergilenen "Bu Vataca Kastedenler" oyunundan Erol Olçok'tan başka hafızlarımızda ne kaldı.

Kuran Kursunda okuyan İmam Hatip Lisesinde öğretimine devam eden Erol Olçok hiçbir zaman davranışlarıyla, giyimi-kuşamıyla, konuşmasıyla kaba-softa görüntü içerisinde olmadı.

Ve ressam..

Derslerinde çok başarılı değildi ama onu tanıyan herkes farklı özellikleri olduğunu bilirdi. Onu en iyi anlayan kişilik özellikleri de kendine benzeyen Alev Burhanoglu öğretmenimiz oldu. Resim ve sanat tarihi derslerimize giren Alev öğretmen onu keşfetti, hayatına yön verdi. Köyden Anadolu'nun küçük bir şehrine okumak için gelmiş bir İmam Hatip öğrencisinin üniversitenin Estetik ve Sanat Tarihi bölümünde ne işi olabilirdi. Ama oldu.

İmam Hatiplilerin estetik kaygısı her zaman öncelikleri gerekiyor.

Din adına ortaya konan çirkinliklere şahit olmaktan yorulduk.

Müslüman insanın ne yaptığından çok nasıl yaptığı önemlidir.

Bu açıdan da İmam Hatiplilere çok güzel bir örnekti Erol Olçok.

Yâr ile bayram eden güzel insan, Allahın rahmeti bereketi üzerine olsun.

ŞEYTANIN KANDIRAMADIĞI ADAM ŞEHİT EROL OLÇOK

Bekir TOKGÖZ
Şehit Erol Olçok AİHL Müdürü

Kendisini tanı(ya)madım. İsmi iki üç yıl önce simalarımızı benzeten bir arkadaştan duydum.

Reklam ajansı sahiplerinden birisi algısıyla kişiliği ve kimliğiyle ilgilenmemiştim.

Bilmiyordum vefa abidesi olduğunu.

Bilmiyordum ismi geçtiği zaman tanıdıklarının gözlerini nemiyle doldürdükten sonra kıymetini.

Bilmiyordum başarılarına övünmeyip “Allah nasip etti.” diyen tevazusunu.

Bilmiyordum yaptıklarımızı boş verin. Onlar geride kaldı. Sorumluluklarımız devam ediyor anlayışında ufuklara baktığını

Kudüs’ü sevdiğini bilmiyordum.

Ümmet coğrafyasındaki yangında yanan yüreğini de bilmiyordum.

Bilmiyordum patron değil arkadaş, iş veren değil, ağabey olduğunu.

Bilmiyordum mükrim bir mü’min olduğunu...

Ülkemizin dünlerine yarınlarına ilişkin sohbetlerimizde darbeler döneminin geride kaldığı hakim görüş olarak kabul ediliyordu.

Hatta küresel siyasi arenada yer yer oyun kurarak, ülkemiz aleyhine oynanan oyunlarda oyun bozarak, istendiği zaman istenen operasyonları çektirmeyerek, kendini dünyadan büyük gönüllere dünyanın beşten büyük olduğunu haykırarak, yeri geldiğinde katillere “one minutes” diyerek şahsiyetli bir duruş da sergiliyorduk.

Anacak bütün bunlar müstevli zihniyetlilerin sahadan çekildiği anlamına gelmiyordu.

15 Temmuz’da kirli kişiliklerin kirli emellerine kelimelerin aciz kaldığı bir alçaklıkla darbe kalkışmasına tanıklık ediyorduk.

Şaşkındık. Neyin nesiydi bu. Anlamaya çalışıyorduk. Ajanslar Boğazın askerler tarafından tutulduğunu haber veriyordu.

Darbeci cuntanın işi olduğunu öğrendik kısa bir süre sonra.

Ve bombalar patlıyordu meclis binasının üzerinde.

Helikopterlerden kurşun sıkılıyordu halkın üzerine. Her yanımız acıyordu. Canlarımız toprağa düşüyordu. Buna rağmen halk her şeyi teferruat addederek meydanları dolduruyordu. Darbenin bütün unsurlarıyla mücadele ediyordu. Tank tüfek savaş uçağı bomba... bütün ölüm kusan enstrümanlara rağmen meydanlar stratejik noktalar halkımız tarafından savunuluyordu.

Ölümün öldüğüne şahitlik ediyorduk.

Ve Erol OLÇOK ilk göz ağrısıyla, Abdullah Tayyip’iyle ölüm kokan İstanbul Boğaz’ındaydı. Yani olması gereken yerde.

Tereddüt etmedi. Çünkü O bir tek O’na inanıyordu. Malını vermesi gerektiği zamanları bildiği gibi, O anda O’nun canını istediğini biliyordu.

O da öyle yaptı. Bu bilinçle yürüdü köprüye. Gençlik hayallerini süsleyen boğazın incisine. Şeytanın kandırmalarına kanmadan.

Erol Olçok’un şehadet kararlılığı karşısında şeytan pes etti. Yolundan döndüremedi. Sahip olduğu dünya nimetlerini süslü gösteremedi.

Elde ettiği bütün dünyalıklarını aldığı son tekbirle elinin tersiyle gerisine itti. Dünya nimetleri En Sevdiğine itaate mani olamadı.

Abdullah Tayyip’iyle ölüm makinelerinin önüne durdu.

Can pazarı kurulmuştu. Katiller kurşun yağdırıyorlardı kahramanlarımızın üzerine.

Ve Erol Olçok, sevgili oğluyla Rabb’inin canını isteği zamanda geride kalanlara tarifi mümkün olmayan hüznü bırakarak O’na dönüyordu.

Bir büyüğünün ifadesiyle “*Hep olduğu gibi en ön safta yer almış, öncülerin kaderine düşen şehadet şerbetini içmişti.*”

Ve halk salaların gölgesinde darbeye el koyuyordu gövdesini siper ederek.

Allah merhametiyle muamele eylesin Şehit Erol Olçok’a, sevgili oğluna ve tüm şehitlerimize.

Şimdi şehadetin O’na çok yakıştığını biliyorum.

“

Kudüs’ü sevdiğini bilmiyordum.

Ümmet coğrafyasındaki yangında yanan yüreğini de bilmiyordum.

BENGİSU BENGİSU KAYNA VE ÇAĞLA

Ömür kısa yol uzun. Doğduk bir defa; ömrümüz miktarınca yaşayacağız, her yer arz-ı ilahi, nereye kaçabilir, nereye göçebiliriz?

Bulduğumuz yaş, statü ve mekana uygun olarak arkadaşlar/dostlar ediniriz.

Anlama, anlatma ve anlaşma için dostlara ihtiyaç duyarız.

Anlaşma oranımıza göre nice arkadaşlarımız olur.. Arkadaşlıkların en kalıcıları okullarda olanlardır.

İlkokul, ortaokul, lise ve üniversite arkadaşlıkları...

Her birinin yeri başka başkadır.

Malum anne-babaları kader, arkadaşları kendimiz seçeriz. Her insanın kendine uygun bir arkadaşı vardır. Ancak hakiki arkadaşları bulmak zordur.

“Gerçek dostlar yıldızlara benzerler. Karanlık çökünce ilk onlar gözüdürler” sözü her şeyi anlatıyor.

**

Erol Olçok, 1975-82 yıllarında öğrenim gördüğümüz okulumuz dönem arkadaşlarımızdandı. Dünya görüşü aynı olanlar şöyle ya da böyle bir araya geliyorlardı o günlerde. Hele son sınıflara doğru yaklaşıldıkça akranlar karındaş, küçükler kardeş oluyordu.

Birbirlerimize karşı sorumlu olduğumuz bilincindeydik.

Sorumluluk taşıdığımız günlerde daha çok tanıdık Erol kardeşimizi.

Biz onu yetenekleri ve fikriyatı sebebiyle ne kadar takdir etmişsek o da bizi hatıra defterimize yazdığına göre arkadaş ve kardeşlerimiz (bizden küçükler) nezdinde ki itibarımız sebebiyle takdir etmekteydi.

Hatıra defterimize Sezai Karakoç'tan alıntı yaparak şiirle verdiği “Diriliş” mesajı İmam Hatip gençliğinin o gün de bu gün de sahip olduğu erdem ve enerjidir.

*“Evrin günlük sularla
Devrim irinle kanla
Bizse diriliş erleriyiz
Bengisu bengisu
Kayna ve çağla..”*

Erol Olçok'a, üniversite yıllarıyla birlikte “yürükulum” denildiğini görüyoruz.

Hem de sevdiği ve istediği bir alanda.

Onu Mevla'nın kendisine nasip ettikleriyle burnu büyüyenlerden değil, arkasını, aslını, arkadaşlarını, dostlarını imkânları nispetinde unutmayanlardan olarak biliyoruz.

“Kişi sevdiğiyle beraberdir.”

Mensubu olduğu dini ve değerlerini çok seviyordu, vatanını ve milletini de çok seviyordu. Cumhurbaşkanımız R. Tayyip Erdoğan'ı da yol arkadaşı olarak çok seviyordu.

Erol kardeşimiz bu vatan ve millet için ne yapardı.

15 Temmuz'da;

Canını verdi, kanını verdi, yetmedi oğlu Tayyip'i de...

Mekamı cennet olsun.

EROL OLÇOK DENİNCE!

Seksenli yılların başında Erol olçok' un dersine girmiştim. Sessiz, sakın, saygılı bir öğrenciydi. Dersleri orta halliydi. Ama herkes onun resim konusunda çok başarılı olduğunu söylüyordu.

Yahya Acar Beyin müdürlüğünün ilk yıllarında Çorum İmam Hatip Lisesi olarak bir okul gecesi yapmaya karar verdik. Kendi yazdığım “Habeşistan Yılları” adlı piyesi sahneye koymak üzere hazırlıklarımızı tamamladık.

çalışmaları izledik. Sahne arkasını boydan boya kaplayacak olan dekoru iki günde tamamladı. Biz, o dekoru en az beş yıl kullandık. O, bizim ve okulumuzun yüz akıydı. Erol Olçok denince, alıma ilk gelen bu olaydır.

Erol Olçok'un öğrenciliği döneminde okulumuzun resim yarışmasında hep birinci olduğunu herkes bilir. Erol, daha sonra bu yeteneğini kullanarak İstanbul'da gelecekte Türkiye'nin en ünlü

Ancak sahne dekorunu oluşturacak bir eleman lazımdı. Herkes “Bunu ancak Erol Olçok yapar.” dedi.

Müdürümüz Yahya Bey Erol'u çağırdı. Konuyu anlattı. O da lazım olan malzemeyi sıraladı. Panolar hazırlandı, üzerine astarlar gerildi. Erol'a teslim edildi. Resim öğretmeni Nilgün Ayşecik Çevik ile birlikte

reklam ve siyasi iletişim firması olacak, firmayı kurdu ve yönetti. Pek çok başarıya imza attı. Ömrü boyunca sanatıyla davasına hizmet etti. İnandığı değerler uğruna canını ortaya koyarak oğluya şehit oldu. Biz onu hep sanatıyla cesaretiyle ve şahadetiyle anacağız.

Ethem ERKOÇ
Emekli Öğretmen

*Ömrü boyunca
sanatıyla
davasına hizmet
etti. İnandığı
değerler
uğruna canını
ortaya koyarak
oğluya şehit
oldu. Biz onu
hep sanatıyla
cesaretiyle ve
şahadetiyle
anacağız.*

ÖĞRENCİM EROL OLÇOK!

Her şeyden önce öğretmeni olduğum gururla hüznü bana bir arada yaşatan şimdiki adı "Şehit Erol Olçok İmam Hatip Lisesinde" görev yaptığım ve Erol OLÇOK'un öğretmeni olduğum için kendimi şanslı hissediyorum.

Emekli öğretmen olarak sizlere sevgili öğrencilerim diye hitap edeceğim. Erol OLÇOK' la ilgili pek çok anımdan birkaçını aktarmaya çalışacağım. Öğrencim Erol OLÇOK' u tanıdığım kadarıyla anlatacağım.

Ne mutlu bizlere ve sizlere ki Erol OLÇOK içinizden biri. "O 15 Temmuz 2016 gecesi darbe girişiminde vatanına, milletine ve bayrağına sahip çıkmak için hayatını feda eden, cesur kahramanımız! Siyasal iletişimde ünü ülke dışına taşımış büyük deha! Yetenekli insan! Sayın Cumhurbaşkanımız Tayyip ERDOĞAN'ın danışmanı! Bütün bunların yanı sıra insani ve ahlaki donanımları ile mükemmel bir kişilik!

Gururlanarak öğrencimdi dediğim Erol OLÇOK, ne enteresandır ki bugün bizleri tekrar okulumuzun çatısı altında topladı. Onu büyük bir hüznü ve sevgiyle anıyorum. Mekanı cennet olsun, nurlar içinde yatsın. Bu sebeple kutsaldır öğretmenlik mesleği, topluma böyle kıymetler armağan eder.

Erol OLÇOK lise yıllarında, resim ve tarihe meraklıydı. Bunlarla ilgili belgeler, dergiler, fotoğraflar, toplar, arşivler ve bunları derse getirir, sorular sorardı. Camiler, medreseler, külliyeler, tarihi eserler, gördüğü ve bulduğu her şey ilgisini çekerti. Daha sonraki yıllarda bu ilgisi antika merakında da kendini göstermiştir. Çok yetenekli, çizim yeteneği kuvvetliydi. Kurduğu kompozisyondan anladınız çok zeki bir öğrenci var karşımızda. Sonradan yapmış olduğu mesleğinin(reklam) temeli de aslında afiştir. Grafik bölümünden mezun olan bir öğretmen olarak bunu keşfetmek beni çok heyecandırmıştır. Bununla birlikte el

becerilerindeki yeteneği, sorumluluk duygusu ona okul hayatında pek çok çalışma yükledi. O zaman resim öğretmeni olarak görev yapan Nilgün Ayşecik ÇEVİK ve benim rehberliğimde okul sergilerinin hazırlanmasında en büyük yardımcımız, sağ kolumuz oldu. Sergi için seçilen resimlerin sınıflardan toparlanması, paspartulanıp çerçevelerinin yapılması, isimlerin yazılması, salona yerleştirilmesi ve arşivlenmesinde en büyük yardımcımızdı Erol. Sınıf yıllıklarının ve albümlerin hazırlanması gibi pek çok görev onun oldu.

Erol OLÇOK' la ilgili yapmış olduğu mesleğe bir gönderme olacağı düşüncesiyle bir anımı daha paylaşmak istiyorum. Babam iş yerinin kapısının (gelen kişiler) tarafından fark edilmediğini bu sebeple de kapının üzerine bir yazı yazdırmak istediğini söyledi. Benden bununla ilgili bir çalışma yapmamı talep etti. Çok yetenekli bir öğrencim olduğunu ve isterse ona yaptırabileceğimi söyledim. Amacım Erol OLÇOK'un yeteneğini desteklemek, ufkunu açmak, kendine olan güvenini pekiştirmektir. Erol, 8-10 cm kalınlığında köpüklerle yazıyı yazdı. Çok muntazam oymuştu, inanmadım, yağlı boya veya su bazlı bir boya ile boyamış şık bir tabela oluşturmuştu. İş yerinin kapısına monte ettikten sonra, reklamcılığın dallarından olan tabela izinde ilk işini yaparak, ilk parasını lise son sınıfta kazanmıştı.

Erol OLÇOK gibi yetenekli öğrencilerimden birisi olan Öncü BENLİ'nin 11 Şubat 2005 tarihinde (20 yıl) sergisini açacaktık. Erol'u serginin açılışına Çorum' a davet etmek için aradığımda, lisede dersine giren öğretmeni unutmamış ve isteğimi "emir" telakki ettiğini söylemişti. Sağ olsun, birazda abartarak; "**Hocam bu günümü size borçluyum**" diyerek sergi açılışımızı şerefletmişti. Öğretmenine olan saygısı, vefa duygusu, minneti ve bütün bunları ifade ettiği çok incedi.

Sonraları onun ne kadar vizyon sahibi olduğunu, entelektüel kişiliğini, bu büyük iş adamının aynı zamanda herkese kucak açan, yardımsever, cömert, merhametli, şefkatli, her bakımdan donanımlı müthiş bir insan olduğunu yakinen gördüm.

Sevgili Öğrenciler,

Erol OLÇOK, içinizden çıkan büyük bir önder, size vatan yolunda ışık tutacak bir nefer. O kendini keşfetti, sevgilerine ve yeteneklerine güvendi. İdeallerinin peşinden koşmaktan korkmadı ve ideallerinden asla vazgeçmedi. Kendisine kısa zamanda başarılarla dolu bir yaşam ve ona hayran, onu çok seven ve sayan sayısız dostlar biriktirdi. Tüm gençler için aynı başarıları temenni ediyor. Mutlu yarınlar diliyorum.

ÇORUM'DAN BİR ÖZEL İNSAN: EROL OLÇOK

*“Allah yolunda öldürülenlere ölümlerdir” demeyin,
hakikatte onlar diridirler. Fakat siz anlayıp bilemezsiniz.”
(Bakara suresi 154)*

Niğün Ayşecik ÇEVİK
Emekli Resim Öğretmeni

Erol Olçok'u öğretmenliğimin ilk yıllarında tanıdım. Çorum çapında düzenlenen “Vatan Sevgisi” temalı bir yarışmada çok güzel bir afiş çalışmasıyla birincilik ödülü kazanmıştı. Üst düzeydeki yeteneği çok dikkatimi çekmişti.

Lise son sınıftayken Sanat Tarihi dersinde öğretmenim olma mutluluğunu yaşadım. Okulun birçok sanat faaliyetlerinde görevler aldı, bizim de adeta sağ kolumuz oldu.

Her zaman Erol'da diğer öğrencilerimden farklı yönler olduğunu düşünmüşümdür. Resim yeteneğinin yanı sıra oyunculukta da başarılıydı. İçinde büyük bir enerji, coşku, azim vardı. Her zaman göze çarpan liderlik ruhuna sahipti. Bu özelliklerinden dolayı mezun olduktan sonra bile bizler için unutulmayan bir öğrenci, öğrenciler için ise örnek bir ağabey ve arkadaş olarak anıldı.

18 Mart 1981 de” Çanakkale Şehitlerini Anma Günü” sebebiyle Devlet Tiyatro Salonu'nda “Çanakkale geçilmez” isimli oyunu gerçekleştirmekle görevlendirildik. Çalışma arkadaşlarım, Erol Olçok ve diğer öğrencilerimizle birlikte tiyatro dekorunu ve resim sergisini hazırladık. Erol da bu oyunda İngiliz amiralini canlandırıyor. O kadar gerçekçi ve güzel oynuyordu ki etkileyici sahne performansı bugün bile aklımdadır.

Liseyi bitirdikten sonra İstanbul'da Estetik ve Sanat Tarihi okudu. Öğrencim olması dışında kendisiyle akrabalık bağlarımızda bulunduğu için irtibatımız hep devam etti. Öğrencilik yıllarında çok sıkıntılar yaşadığını hatta Cağaloğlu'nda sırtında kâğıt taşıyarak okul harçlığını çıkarttığını söylerlerdi. Sanata olan ilgisi, milliyetçi ruhu, vatan sevgisiyle her zaman parlayan bir yıldız oldu. Çalışma hayatında da üstün becerileri sayesinde çok büyük başarılarla imza attı. Ama hiçbir zaman

***Her zaman
Erol'da diğer
öğrencilerimden
farklı yönler
olduğunu
düşünmüşümdür.
Resim yeteneğinin
yanı sıra
oyunculukta da
başarılıydı. İçinde
büyük bir enerji,
coşku, azim vardı.
Her zaman göze
çarpan liderlik
ruhuna sahipti.***

geçmişini unutmadı. Mütevazı kişiliğinden ödün vermedi. Hayırsever ve iyilik timsali kişiliği ile yönlendirdiğimiz birçok öğrenciye yol gösterdi, sahip çıktı, çeşitli burslar ve iş imkânları sağladı. Yardıma ihtiyacı olanları geri çevirmedi. Doğup büyüdüğü köyüne ve insanlarına her zaman destek oldu.

Erol yaşadığı sürece çocukken hep hayalini kurduğu maddi ve manevi tüm zenginlikleri elde etmişti, 15 Temmuz 2016'da da yavrusuyla beraber Allah katındaki en yüksek mertebeye ulaştı. Şehitliği ile sadece iki yavrusunu değil kendisini seven herkesi kolu kanadı kırık ve yetim bıraktı. İlk göz ağrısı Abdullah ile birlikte çok sevdiği milleti ve vatani için hiç düşünmeden 15 Temmuz gecesi şehadet şerbetini içmeye koştı. Ölümü benim gibi varlığından gurur ve kuvvet bulanları derinden yaralarken şehitliği de hepimizi bir o kadar onurlandırdı. Telefon konuşmalarımızda her zaman dile getirdiğimiz ama yoğunluklarımızdan dolayı gerçekleştirmeyi bir türlü başaramadığımız yüz yüze sohbetler hayal olarak kaldı. Günlük işler yüzünden bir şeyleri ertelemenin üzüntüsünü yaşıyorum şimdi. Ancak Erol'u kaybetmenin hüznü Erol Olçok'u tanımanın gururunu gölgeleyemiyor...

ÇORUM İMAM HATİP LİSESİ VE ŞEHİT EROL OLÇOK

Abdulkadir OZULU
Emekli Öğretmen

Öğretmenin görevlerinin en önemlisi; beraber olduğu öğrencileri içinden en yetenekli ve gelecekte gerçekten parlak bir öğrenci potansiyeli olanları seçip onların kabiliyetleri yönünde gelişmelerine daha fazla ihtimam göstermektir. Çorum İmam Hatip Lisesine Erol Olçok'un ismi verildi. Emekli bir öğretmen olarak duamız ve beklentimiz odur ki, burada okuyan gençlerimiz bu şehit ağabeylerinin isminin ardındaki tarihi derinliği ve manevi gücü tam kavramış olarak hayata atılsınlar.

Okullar çocukların ve gençlerin kişilik kazanıp şekillendikleri eğitim kurumlarıdır. İmam-Hatip okulları da her meslek okulunda olduğu gibi öğrencilerine mesleki kişilik kazandırmaya yönelik eğitim öğretim yapar. Ancak bu okullardan mezun olan gençlerin hedefledikleri ve hayal ettikleri başka sanat ve iş kolları da olabilir. Böyle olması da normaldir. Hatta daha fazla verimlilik sağlama ve daha fazla özgürlük kullanımı açısından saygıyla karşılanacak bir gelecek seçimidir. Hangi konu olursa olsun bir işten en yüksek verimin alınması ve istenen gelişmenin sağlanması o işi severek yapan insanlar tarafından yapılmasına bağlıdır. Gençlerin bilinçli meslek tercihleri, hayat yolunda kendilerini daha başarılı kılarken diğer yönden memleket için, toplum için de sağlıklı bir ortamın yaratılmasına ve sağlıklı gelişmelerin gerçekleşmesine yol açar. Böyle gençler öz cevherlerindeki zenginliği ortaya koyma fırsatı bularak büyük işler yaparak iz bırakırlar, keşifler ve icatlar yapabilirler.

Rahmetli Erol Olçok'u Çorum İmam Hatip Lisesinde öğretmen idareci olarak bulduğum yıllarda tanıdım. O yıllarda okulun öğrenci mevcudu 2.000'e yakındı. Benim sorumlu olduğum sınıflar altı ve yedinci sınıflardı. Bunun yanında Kültür-Edebiyat eğitsel kol rehber öğretmenliğimiz de vardı. Okullar arası kompozisyon, resim yarışmalarının takibini ve gerçekleştirilmesini sağladıktan sonra İl Milli Eğitim Müdürlüğüne dosya olarak sunulmasından da sorumlu olduğum için pek çok yetenekli öğrencilerimizi tanıma fırsatım oluyordu. Erol Olçok'u da resim yarışmalarında her zaman bir çalışması ile okul içi birinciliği almasının ardından il genelinde yapılan değerlendirmede de okulumuza bir birincilik kazandırmasıyla tanıdım. İmam-Hatip Liselerinin lise kısmında resim dersi yoktur. Sanat Tarihi dersi vardır. Böyle olmasına rağmen bizim okul, liseler arası resim yarışmalarına da katılırdı. Zira Erol Olçok'un yapacağı bir çalışma ile okulumuza bir birincilik kazandıracağını biliyorduk. Bu durum iki yönden kazanç sağlıyordu. Birincisi Erol Olçok'un resim kabiliyetini ortaya koymasına fırsat sağlanmış oluyor, ikincisi ise İmam-Hatip Lisesinin güzel sanatlara verdiği değer bilmesine, dile getirilmesine sebep oluyordu.

Erol'un resimdeki kabiliyetini takdir eden resim öğretmenleri Alev Burhanoglu ve Nilgün Ayşecik Çevik de ona çok değer veriyorlardı.

Her zaman, her yerde Erol'un mutlaka güzel sanatlar alanında bir yüksek tahsil yapmasını söylüyorlar ve Erol'un gelecekte ünlü bir sanatçı olacağına yüzde yüz inanıyorlardı.

Liselerarası öğrencilere "Öğretmenler Günü" ile ilgili açılan afiş-resim yarışmasına Erol'un yaptığı bir çalışmaya başından sonuna kadar şahit olmuştum.

Resim öğretmenleri Erol'a konuyu anlattılar. Erol birkaç tane ön çalışma yapıp getirdi. Öğretmenleri bunlardan birini konuyu daha açıklayıcı, vurgulayıcı bularak çalışmasını istediler. Erol'a gerekli olan bütün malzemeleri hazır ettiler. Erol çalışmaya başladı.

Çalışma büyük boy resim kâğıdına yapılacaktı.

Erol, Resim kâğıdını dikine kullanarak kompozisyonunu yerleştiriyordu. Tabanda büyük harflerle açık bir kitabın tabanı görünümünde (Öğretmen) kelimesini yazmıştı. Sonra bunun üzerine ortadan tepeye doğru yükselen bir bayrak direği ve dalgalanan bayrağımızı çizdi. Öğretmen kelimesinin her bir harfi üzerinden bayrak direğine uzanan genç insan figürleri ile bir üçgen oluşturdu. Bu insanlar hem birbirlerini tutuyor hem de bayrağımızın dalgalanmasını sağlam bir şekilde sağlıyorlardı. Renkli bir çalışma idi. Mesaj tam olarak ortaya konmuştu. Öğretmen bir ülkenin temelini teşkil eder, yetiştirdiği öğrencilerini yükseltir, onları bilim ve memleket sevgisiyle donatır ve ülke gençliği ülkesine, bayrağına, özgürlüğüne sahip çıkar. Bu kompozisyon İl birincisi oldu.

KADERİMİZ BİR BİZİM

Semira YAVUZ
A/11-B

İmam Hatiplilerin en güzel örneğidir Erol abimiz. Kararlılığıyla, karakteriyle bizim için ne güzel bir örnektir o. İnsanlığıyla tanıyan herkesin gönlünde taht kurmuş bir güzel insandır o.

Davasının adamı Erol Olçok, biz genç İmam Hatiplilerin yoluna ışık olacaktır daim. O, kimliğimiz ve kişiliğimizin en sağlam harcı olacak. Milletimizin yeniden dirilişinde İmam Hatiplilerin rolü ne olacak? sorusunun da belki en güzel cevabı, Erol Olçok olacaktır.

İmam Hatip gençliği!
Gidilecek menzile,
tutulacak yol,
önümüzde. Erol abinin yolunu takip edelim.
Karanlık denizlerde kaybolmadan sahil-i selamete çıkarız.

Erol abiden kalan "İmam Hatiplilik" mirasına sahip çıkmalıyız yaşayışımızla. Çünkü Erol abi eylemiyle örneğimiz oldu bizim.

Bize verilen emekleri boşa çıkarmayacağız. Günahsız ağızlarla yapılan dualara layık olacağız. Her birimiz Erol abi olacağız. Vatan

için koşacak, ezan için coşacağız inşallah!

"İmam Hatip bir pınardır." Bu pınardan su içenler, bir gün tomurcuk olup açacaktır inşallah! Bu ülkeye gerçek baharlar gelmesi için!

Bizim kahraman Erol abimizsin sen. Senin gibi yiğit, senin gibi cesur olmak her İmam Hatiplinin arzusu olmalı abi. Önümüze çıkan engelleri imanımızla aşmalıyız. İmkansız mümkün kılmalıyız senin gibi. Bir yağmur damlası, bin yağmur damlası, yüz bin yağmur damlası olacak, kuru topraklara baharlar getirecek.

Abi, itiraf etmeliyim ki seni yeni tanıdım ve bizim için nasıl bir anlam taşıdığını yeni yeni idrak etmeye başladım. Bunu talihsizliğime sayıyorum. Sen İmam Hatiplerin doğuş neslisin! Öncülerdensin! Önden gidenlerden oldun!

Benim için en büyük mutluluk bir zamanlar senin okuduğun okulda okumak, oturduğun sıralarda oturmak. Aklıma tüm Türkiye'nin diline pelesenk olan şu sözlerin geldi abi.

SEN BEN YOK BİZ VARIZ BİRLİKTE TÜRKİYE'YİZ !

*"Aynı yoldan geçmişiz biz,
Aynı sudan içmişiz biz,
Yazımız bir, kışımız bir,
Aynı dağın yeliyiz biz,*

*Şarkılar bir, türküler bir,
Hep beraber söyleriz biz,
Halaylar bir horonlar bir,
Aynı sazın teliyiz biz,*

*Gönüller bir dualar bir,
Bir Allah'ın kuluyuz biz,
Has bahçemiz yurdumuzdur,
Aynı bağın gülüyüz biz,"*

Erol abi, "Aynı yoldan geçiyoruz, aynı sudan içiyoruz; gönüller bir, bir Allah'ın kuluyuz." Yolunda yoldaşın olmaktır muradımız. Koşu şimdi başlıyor. "Durmak yok, yola devam" abi. Takatimiz kesilene kadar devam.

15 Temmuz, Malazgirt'ten beri bu toprakları vatan bellemiş, ebede kadar da vatan belleyen herkesin, kaderinin bir olduğunu gösterdi. Ay yıldızlı bayrak altında yaşamayı hayattaki en büyük bahtiyarlık görenler bizler bu hakikati asla akıldan çıkarmamalıyız. Hayatı hep bu şuur ile dokumalıyız..

O karanlık gecede, herkesin tereddüt ettiği bir zamanda ciğerparesi Abdullah'la en ön saftaydı Erol abi. Oğluyla el ele Hakk'a yürüdüler. Adları ilkler arasına yazıldı.

Rabbim şehadetlerini mübarek eylesin.

LANÜ - LORE

ESKİ DEĞİL, ESKİMEYEN DOSTA!

Ünal GÜNGÖR
Okul Arkadaşı

Yıl 1973 mekan Hıdırlık Kur'an Kursu. Aylardan sonbahar... Babası rahmetlinin elinden tutmuş dini eğitim alması için Kur'an kursuna getirdi. Köy hayatından şehir hayatına... Dağlarda, kırlarda tek başına gezip dolaşırken kalabalıkların içine belki de ilk defa giriyordu Erol.

Babası kararlıydı. İlk tanışmamız kursun koridorlarında oldu. Güneşte yanmış yüzü. Elleri nasır bağlamış. Yaşı küçük olmasına rağmen belli ki köy hayatı onu hayata erken pişirmişti.

O yıllar, zor yıllardı. 60 kişilik koğuşlarda kalıyoruz. Yemekleri biz yapıyoruz. Temizliği biz yapıyoruz.

1974 yılında Kıbrıs Barış Harekatı yapıldığında ekmek sıkıntısı çekilmişti. Savaşı, barışı, vatanı, Mehmetçığı ilk defa o zaman duymuştuk. Bir müddet sonra Çorum İmam Hatip okuluna yazıldık. Aynı sınıftaydık. Kur'an kursundan başka kalabileceğimiz yerimiz yoktu.

Bir yıl Kur'an kursunda kaldıktan sonra, bir yıl da dergah dediğimiz yerde kaldık. Rahmetli ile burayı faaliyete geçirdik. Bu yıllar 1977-1978'li yıllar Terörün kol gezdiği, siyasi çekişmelerin hızlandığı yıllardı.

Ben bir yıl sonra Vakıflar Öğrenci Yurdu'na giderken rahmetli Erol ev tutmak zorunda kalmıştı. Gündüzleri hep birlikte yemek yerken, akşamları rahmetlinin evinde kalıyorduk.

O yıllar, zar zor yaşanan yıllar! Televizyonlar yeni çıkmış, MTTB ve Akıncılar yeni açılmış, gençlik hareketleri hızlanmıştı.

Hemen hemen her gün talebe evine gider, orada kitap okur, mutlaka sohbetlere katılırdık. Bu sırada Çorum olayları patlak verdi ve biz rahmetli ile burada beş gün kaldık. Sokağa çıkma yasağı ilan edilmişti. İşte seksenli yıllarda annesi ve babası ile köyden gelip ev tuttular ve birlikte kalmaya karar verdiler.

Gazi Hoş ve Hasan Hüseyin Çulhal'ın evine gider ne yapılması gerektiğini konuşurduk. Derken 12 Eylül askeri darbesi oldu. Birçok arkadaşımız okuldan ayrıldı veya uzaklaştırıldı.

1980-1981-1982 yıllarında piyes oynardık. O yabacı subayı, ben Türk esirini oynar, o benden fazla alkış alırdı. Son piyesimiz bu Vatan Kastedenler olmuştu.

1973'ten 1982'ye kadar kesintisiz yaz kış beraber olduk. Elbiselerimizi ayakkabılarımızı değiştirerek giyerdik. Aramızda senin benim olmazdı. Türkü söylemeyi sever *'Ağlama gözlerim Mevla kerimdir'* çok söylerdi. Necip Fazıl Kısakürek'in şiirlerine hayrandı. Şiirlerin bazılarını değiştirdi. Mesela,

*"Gideriz nur yolu izde gideriz
Taş bağırda, sular dizde gideriz
Bir gün akşam olur bizde gideriz
Kalır dudaklarda ADIMIZ bizim"*

Şiirindeki 'ADIMIZ' aslında 'ŞARKIMIZ' dır. Amma Erol, bu kelimeyi adımız olarak değiştirerek okurdu. Üstat'tan 1983 yılı başlarında izin aldığını söylemişti.

Hiç vazgeçmediği resim olmazlarındandı. İstanbul hayranıydı. Bize devamlı *'sizleri yaşatacağım'* derdi. Biz de diyoruz ki sen ey Erol'um sen ki bu vatan için kendini kurtardın. Ana ocağından peygamber kucağına gittin. Selam söyle şehitlere! Kanları yerde kalmayacak. Gözünüz arkada kalmasın, rahat uyunuz!

Sahi Erol'um, adın okuduğun okula verildi. Ölümsüzleştin. Tüm şehitlere, kardeşin Erdoğan'a ve oğlun Abdullah Tayyip'e selam söyle. *(Lanü-Lore)*

MERHUM EROL OLÇOK

Gazi HOŞ
Sınıf Arkadaşı

Ben, 1978-1979 öğretim yılında okula ara vermiştim. 1979-1980 öğretim yılı idi. Beşinci sınıftan devam ediyordum. Ailenin, çevrenin etkisi, okulumuzdaki eğitimin de katkısıyla MTTB Akıncılar Teşkilatlarına takılmaya başladığımız zamanlarda tanıştık Erol'la. Demek ki ruhen de birbirimize muhabbetimiz olduğundan arkadaşlığımız başladı.

Okul haricinde Erol ile MTTB Akıncılar Teşkilatına

giderdik. Sohbet, muhabbet ederdik. Bir süre sonra onun kaldığı şantiye evine geçerdik. Orada da sohbet muhabbet devam eder, sonra ayrılırdık.

Merhum Erol Olçok, zeki ve kabiliyetli bir arkadaşı. Resim yapmayı, şiir okumayı ve yazmayı çok severdi. Bazı şairlerin şiirlerinde kendince değişiklik yapardı. Rol kabiliyeti ve taklit yeteneği harikaydı. Dönemin siyasetçilerini, sanatçıları zaman zaman taklit eder,

**“Siyah güller,
ak güller
En güzel şarkıyı
bir kurşun
söyler.”**

ortama neşe katardı. Bulduğumuz ortamda biraz kırgınlık, huzursuzluk olursa kendine göre bir şey bulur; ya bir şiir okur veya bir şarkı söyler, kendi tarzında o burukluğu, neşesizliği muhabbete dönüştürdü. Sonra “aslanım sizi saraylarda yaşatacağım” diye latife yapar, ortamı yumuşatırdı.

Din, vatan, millet düşüncesi hep ön planda idi. O zamanlar birbirimize yaptığımız öğüt, nasihat -ne denirse- hep bu bağlamda olurdu. Genelde dünya hayatının geçiciliği, dünyanın imtihan yurdu olduğu vurgulanır ona göre bir hayat yaşamamız gerektiği söylenirdi.

1980-1981 yılında aynı binada kalmaya başladık. Bu beraberlik 1982-1983 öğretim yılında İstanbul'da devam etti.

Rahmetli, nevi şahsına münhasır bir insandı. Kendi imkânsızlıklarından şikayet etmez. Yedek ayakkabısı, ceketini belki yoktu, ama elindekilerle mutluydu. Cebinde iki gün üst üste beş lirası olmamıştır, gene de mutludur. Bir seferinde dedim ki, “*Senin köyde tarla tapan bir şey yok mu?*” bana dönerek, “*Var bilader, babam dokuz hakla ekliyor, dokuz hakla biçiyor.*” Böyle zorluklarla okudu. Tahsilini tamamladı. Ancak manevi duygulardan, yaşantısından, dünyanın imtihan yeri olduğundan bihaber yaşamadı. Bana 1986'da yazdığı bir mektupta “*Yaratılış*

gayemiz bir imtihan yeri olduğuna göre bu kahrolası dünyada namerde muhtaç olmadan mutlu yaşamak...” ifadesini kullanmış. İnsanı insan yapan çevresi ve iradesidir. Bu iki kavram aynı yöne yöneliktir. “*Kendini geçici zevklere kaptırmadan hem mutlu yaşamış , hem de ahretini kazanmış olursun*” diye yazmıştı. “*Önemli olanın dünyada dengeyi bulmak, akıl ve duygu dengesini! En azından kendine yetecek kadar güçlü olmayı yaşamak, yaşatabilmek öldürmediğin gibi yaşatabilmeyi bilmek!*” tavsiyelerinde bulunmuştu.

Merhum kendi dünyasında özgür yaşardı. Onda kimsenin aklına gelmeyen sözleri söyleme, herkesin yapamadığı davranışları yapabilme yeteneği vardı.

Gençlik yıllarında heva ve zevklere dini ölçüler dâhilinde yer verirdi. En güzeli, en değerlisi, günah, haram noktasında herhangi bir fiili olmadığına inancım tamdır.

Temiz kalpli, halis niyetliydi. Bu niyetiyle ki şahadet şerbeti nasip oldu. Mevla rahmet eylesin, şahadetini kabul buyursun.

O, yıllar önce sanki şehit olacağını biliyormuş gibi benim hatıra defterine şöyle yazmıştı:

**“Siyah güller, ak güller
En güzel şarkıyı bir kurşun
söyler.”**

HER KARANLIK BİR AYDINLIK BESLER İÇİNDE

Sümeyye SEVEN
12/A

Altı yüzyıl boyunca asırlara göz açtırmadan tüm cihana hükmeden sultanlar elinde bir saltanat gördü Kâinat. Emir verip emir almadan devletini göklerde taşıdı. Kuran ışığında, peygamber ahlakıyla, sırtını Allah dostlarına yaslayarak küffara kan kusturdu. Tarif edebiliyorum ceddimi gururla, övünebiliyorum geçmişimle. Dik durmama sebep değil mi, bu dava uğruna kanını döken milletimin insanları? Tek vatan toprağı için canını feda eden anaların evlatları. Her gündüz gece ile vardır, her aydınlık karanlıkla var, iyilik kötülükle. Birçok imtihan yaşarız birçok zulüm görürüz birçok da selamet. Ümit azık olunca zemberekte dağ dursa karşımızda yıkıp geçmesini biliriz. Kalbimizdeki imana tahammül edemeyenler bu kutsal bilinçten bizi caydıramadıklarını bildikleri için, topla tüfikle vatanımı bölemedikleri için oyun içinde oyun kurarak fitneyle, hainlikle yurdumuzu alçaltmak istediler. Oyun oynamaktan başka çareleri yoktu da zaten. Ne Fatihlere kafa tutabilirler ne de Abdülhamitlere. Biri gider bin tanesi gelir. Osmanlı yıkılır bir bakmışsın yeniden dirilmiş evladının ismiyle. Darbeler yeriz, sırtımızı yasladıklarımızın ne denli hain olduğunu göremeyecek kadar severiz, zulümlere uğratılırız ama yıkılmayız. Nasıl ki sevdiklerimizin canının yaktularsa bin misliyle intikamımızı alırız.

Nice ihanetler sonucu altı asırlık Osmanlı devleti kan kaybetti. 1.Dünya savaşıyla yıkıma uğradı. Birçok olaydan sonra 'Cumhuriyet' ilan edildi. Yeni Hükümet oluşturularak iktidar kuruldu. Dil değiştirildi, batılı tarzında kılık kıyafet değişti, laiklik gelerek din işleri devletten uzak tutuldu. Öyle ki medreselerde Kur'an'ı Kerimi öğretmek öğrenmek yasaklandı. Ezanı Muhammedi değiştirilerek, 18 sene boyunca Tanrı uludur, Tanrı uludur diye okutuldu. Hiç düşündüler mi bir köşede oturup gözlerini kaybedene kadar ağlayan, hasretle, özlem ile yanıp tutuşan dedelerin, ebelerin halini? İnanç özgürlüğü nerde şimdi? Başörtülü kızlar okullarda itilmeye başlanırken nerede kadın hakları, nerede demokrasi? Asker devlete sürekli darbe yapacak, millet mutlu mu olacaktı? Milletin seçtiği devlet adamları indirilip astırılarak demokrasi mi sağlanacaktı? Bir gün ALLAHUEKBER sedaları yankılanırken minarelerde, dedemin gözyaşını dindiren adamların öldürülmesini nasıl normal karşılayabilirim? Askeri muhtıra olur, zaman gelir bir adam iktidara geçip havasını atar, devletin parasını havalarda yer. Millet, yiyecek için, tüp için kuyruk bekleyerek pislik kokan mahallelerde sefillik çekerken senelerce insanları kukla gibi oynatmaya çalışmak nasıl bir mantık. Zaman seksenli yılları gösterir, asker darbe yapar, millet sokağa çıkamaz. Televizyonlar da milletin huzuru ve refahı için devlete el koyan askerleri haber verirler. İdam edilen binlerce masum insana ve haksız yere hapse atılanlara zulmederek mutluluktan bahsetmek neyin nesi. 17 yaşındaki genç yaşı büyültülerek idam edilirken nasıl refah olacak? Analar dua ederek ağlamaktan bitap düşerken nerde vicdan nerde devlet? Gençcik kızlar okullarına alınmadı başları örtük olduğu için, zulmedildi, darp edildi, sınıflarından çıkartılarak saatlerce kapı önünde bekletildi, ikna odalarında duygularıyla oynandı, acımasızca dinlerine, inançlarına hakaret edilmeye çalışıldı. Nasıl bir inanç özgürlüğü nasıl bir demokrasi? Mahallelerde komşu komşusunu vurdu. Peki neden?

Sen, Sunnîsin. Ben, aleviyim. Sen, Türk'sün. Ben Kürt. Sen sağcısın ben solcu, daha neler neler... Irkçılık yaparak insanları birbirlerine düşürdüler. Maksat ne? Tabi ki de vatani bölmek. Her ırktan, her fikirden insanı kucağında besleyemeyen bir devlet nasıl büyüyebilir ki. İktidar defalarca değişir erken seçimler olur, iki kez kriz çıkar, 10 yılda enflasyon ve faiz kat be kat yükselir, darbeler, darbeler, darbeler...

Büyüsün mü devlet hadi büyüünde görelim! Aydınlık bir çağdan karanlık bir çağa düşüşü yaşadı bu millet. Ben anlamayabilirim, ne gördüm ne de yaşadım ama evine ekmek götüremeyen babalar çok iyi bilir bu karanlık günleri,

bunlar. Denizin altından tren geçmesiyle gururlandık. Artık yeniden emir almayan bir ülke haline geliyoruz. Emir verme sırası yeniden bizde. Davos 'da 'one minute' diyerek küffara kılıç çeken bir iktidar nasıl güvenilmez olur.

Yaşanması gereken bir şey varsa da onun önüne geçilmez. Devletimize sızıp yüzümüze gülüp arkamızdan bıçaklar saplayan hainlere sırtımızı yaslamışız meğer bir kurt misali içimizden yiyormuş vatanımızı, bunu da en büyük maskaralıklarla inançlarımızı kullanarak yapıyormuş. Fethullah hoca cemaatinin bir zaman sonra FETO Örgütü olacağını göremedik. Çocuklarını emanet edip hizmet olsun diye yemeyip içmeden yuvasının dağılması uğruna canını

çocuğunun ölüm haberini alan analar bilir. Kulağına Tanrı uludur sesi düşen dedeler bilir. Başındaki örtünün nasıl hakarete uğradığını gören kızlar bilir. Dert yok tasa yok koltuk üstünden emir vermesi kolay. Dedik ya her karanlık bir aydınlık besler içinde. 21.yüzyıla girdiğimizde güneşin doğuşunu gördük ufuktan. Zulme hayır, darbelere hayır, IMF ye hayır, bu zamana kadar ne zarar verdiyse bu millete ona hayır diyen bir iktidar görmezden gelinir miydi hiç. Bakın bu aydınlığa ben de şahidim; yaşadım, gördüm, anladım. Bir dava aşkı var ki yürekte; kudursun dış devletler, dışta kalan bütün gereksizler. Eksilere düşen devlet hazinesini borçtan kurtarıp artılara çıkararak borçlanan değil borçlanılan bir devlet haline gelmesini nasıl es geçebilirim. Yollar, hastaneler, okullar, tüneller, köprüler yapılması hayaldi, amaçtı, inançtı

dişine takarak tüm varlığını bu örgüte feda eden insanlar gördük. Hürmet ettik, alimdir dedik, dava adamıdır sandık. Devletine gelmeyip kendi vatanını bölmeye çalışan güçlerin kuklası olmuş meğer. Amaç hizmet değil amaç insanıyet değil amaç ben olma çabasıymış. Seneler önce bu devlete darbe yapan aynı cuntayla beraber saf tutmuşken tabi ki de piyon olup oynatılacak, bir takım üst akıllar tarafından. Vatan, millet, ana, kardeş demeden vur bombayı, vur ihaneti kimin umurunda. Şimdi bir gece düşünün işinden çıkıp evine gelen babanın televizyondaki haber kanallarını gezerken otuz sene önceki aynı endişeyle kalakalmasını. Ne o? Asker mi, tank mı gördüğü, bu şaşkınlığı nasıl dile getirsin? Yine elleri kolları bağlı kalarak seyretsin mi vatanının hainler eline bırakılmasını? Dışarı çıkıp asker

ÖZGÜRLÜĞÜN BÜYÜTTÜĞÜ ÇOCUK

Amine AVCU
10/A

Türkiye'nin "darbeler tarihi"nde, hikâyesi bir destanı teşkil eden, duruşu bir milleti temsil eden, bu vatanın evladı Hasan Lice. Onun hikâyesi bugünü anlatan, düne ve geleceğe ışık tutan, bizi anlatan bir hikâye. Darbeye dair her şeyi yaşamış ve unutmamış, yarına dün yaşadıkları ile bakan ve ona göre dümen kıran biri Hasan Lice.

"Tarih: 12 Eylül 1980

Bugün çok garip şeyler oldu. Sabah uyandığım sokaklarda hep askeri araçlar vardı. Babam koşarak eve geldi kapıları kilitledi, "Sakin ha dışarı çıkmayın" diyordu. Elinde getirdiği gazetenin başlığında "Ordu Yönetime El Koydu" yazıyordu, ben anlamadım. Babama ne olduğunu sorduğumda, babam telaşlı bir şekilde "asker darbe yapmış oğul" dedi. Ben o güne kadar darbe kelimesini hiç duymamıştım. Hemen odama gidip ansiklopedilere bakmaya başladım, "darbe silahlı kuvvetlerin silah zoru ile yönetime el koyması" ymış. Olayı anlamak için pencereden baktığımda komşumuz Ahmet amcanın başına silah dayayarak ellerini arkadan tutmuşlar götürüyorlardı. Hemen babamın yanına koştum "Baba Ahmet amcaya ne yapıyorlar?" diye sordum. Babam tedirginlik içinde bana "Sokakta olduğu için götürüyorlardır." dedi. Babamın söylediklerine anlam veremeyerek, Ahmet amcanın askerler tarafından neden alındığını düşündüm. Babama tekrar sorduğumda "Sokağa çıkma yasağı ilan edildiğinde eğer uymazsan askerler tarafından gözaltına alınırsın." dedi ve bende korkuyla evin en kuytu köşesine sakladım. Ali ağabeyim daha eve gelmemişti. Saat akşam sekize geliyordu. Babam "Herkes hemen uyun." demişti. Bende odama çıkıp lambamı hemen en kısık ayara düşürdüm. Annemin ağlama sesi geliyordu ve ben ağabeyimin eve gelmesini bekliyordum..."

"Tarih: 13 Eylül 1980

Sabaha kadar ağabeyimi bekledim fakat gelmedi. Nerede olduğunu bilmiyoruz. Babam bana bugün 60 darbesinden bahsetti, 60 darbesinde birçok vatandaş kaybolmuş ve evlerine bir daha geri dönememişler. Ya ağabeyimde bir daha eve geri dönmezse, biz bu acıya nasıl dayanırız? Bu gece de bekleyeceğim. O gelene kadar bekleyeceğim."

Hasan Lice 80 darbesinde on yaşında olan bir çocuktü. Ağabeyini 12 Eylül 1980 gününden sonra bir daha hiç görmedi. O ve ailesi umudunu hiçbir zaman yitirmedi, acı gerçeği kimse kendisine itiraf edemedi, Hasan artık dünyada sığınabileceği bir dağını kaybetmişti.

kılıklı kalleşlere haddini göstermeli. Bir kanalda evinizden çıkmayın asker devlete el koydu derken bir diğer kanalda başkomutan sokaklara çıkılmasını, vatanın hainlere bırakılmama çağrısını yapıyordu. İşte o anda bütün babalar, abdest alarak ve helalleşerek sevdikleriyle bir bir döküldüler sokaklara. Asker olup korkusuzluk kılıcını alarak taş üstünde taş bırakmadılar. Anasının duasını alıp Boğaz köprüsüne koşan evlatlar şehadet şerbetini içerek peygamber kucağına uğurlandı. Babasıyla beraber elindeki peygamber sancağıyla tankın kurşunların önünde vatani için göğsünü siper eden Tayyipeler vardı. Evlat ki ne evlat anaların yüreğini dağılayan. Hüznümüz acımız büyük ama Rahmanın rahmeti daha da büyük. Ne mutlu ki insanımıza şehit olmayı nasip etti.

Mukaddes libası giyerek asker kılığına bürünenlere, 'sen bu vatanın evladısın kendi milletine silah doğrultuyorsun, darbe yapıyorsun gel teslim Ol' diyen dedemi kurşuna dizerek utanmayan ey hain! ALLAH' ın hükmü yakındır. Ne sanmıştın! Herkesin evinin kapısını kilitleyip korkak bir şekilde devleti size bırakacağını mı? Bak, işit salaları, işit ALLAHUEKBER sedalarını! Korkak sensin, cani sensin, hain sensin ve artık bu vatan topraklarında beslenemeyeceksin. Her hayrın içinde bir şer, her şerrin içinde bir hayır vardır. Sonunuzun gelmesi için bir sebepmiş yaşanan bütün bu olaylar aslında. Bölünmüş vatanımın birliği dirliği beraberliği varmış ihanetinizin sonunda.

Ne mutlu bize, şerefimiz ve onurumuzla fırsat vermedik kalleşlere. 'Ömer'im, geçit verme hainlere, hakkını da helal et sonunda şehitlik var' dedi komutan! Emrin başım üstüne diyerek haini alından vurdu vatanımın mert evladı. Ardından mermiler yağdırdı katilin yaverleri. Peygamber kucağına vardım ey yiğit melekler selamladı seni ne büyük şeref Halis isimle kazındın yüreklerimize. Görün ey cümle âlem bu vatan evlatlarını görün. Kanımızı dökeriz, toprağımızı kendi kanımızla yenileriz. Anlamıyor küffar İslam ile yoğrulmuş bu milletin dava sevdasını anlamıyor. Ben onları anlıyorum ruhsuz, akılsız bedenlerin yaptıkları her şeyi anlıyorum. Evinizi ateşler salsın diye beddua eden katil kendi pisliğinde geberip gideceksin. Gördün mü yeni kapı ruhunu her fikirden her ırk tan seksen milyon insanımızla tek yürek olduk tek bayrak altında toplandık, tek vatan, tek devlet dedik artık selamete erdik. Her kaderin üstünde bir kader vardır Haktan gelen her şeye boyun eğdik.

Sevr mağarasın da, 'LA TAHZEN' diyen Rasulullah'ın aşkı ile sesleniyoruz hüznün dolan gönüllere. Üzülme! ALLAH bizimle beraberdir. Üzülme! ALLAH masumun yanındadır. Üzülme! ALLAH mazlumun ahını yerde bırakmaz. Ey katil! Kalpler senin gibi kalleşleri gömdü tarihe. Şimdi kafanı vur taşlara, namusunu çiğnetmeyen bu vatana bir sillede senden gelsin. Korkumuz yok, endişemiz yok dedik ya ey Katil!

ALLAH VAR GAM YOK.

HALEP YARDIMLARI

